

บทที่ 5

ผลการศึกษา

5.1 การศึกษาเรื่องการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์สำหรับการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีศึกษาพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งผลการศึกษาที่ได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะแสดงผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จ.พิจิตร อาทิ เพศ อายุ รายได้ สถานภาพ ความพึงพอใจ การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เป็นต้น โดยใช้สถิติเชิงพรรณานำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะแสดงผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของกลุ่มตัวอย่าง อาทิ จำนวนวันในการเดินทาง จุดประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว กิจกรรมที่ทำระหว่างการท่องเที่ยว โดยใช้สถิติเชิงพรรณานำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการใช้ประโยชน์จากบึงสีไฟและการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

โดยมีการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย 2 สถานการณ์ ดังนี้

สถานการณ์ที่ 1 ประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

สถานการณ์ที่ 2 ประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะแสดงผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จ.พิจิตร อาทิ เพศ อายุ รายได้ สถานภาพ ความพึงพอใจ การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เป็นต้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เพศ จากตารางที่ 5.1 พบว่านักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เป็นหญิง 210 คน (ร้อยละ 52.5%) และเป็นเพศชาย จำนวน 190 คน (ร้อยละ 47.5%) ซึ่งนักท่องเที่ยวมีจำนวนใกล้เคียงกันระหว่างเพศหญิงและชาย

ตารางที่ 5.1 เพศของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	210	52.50
ชาย	190	47.50
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

อายุ จากตารางที่ 5.2 นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี มีจำนวน 115 คน (ร้อยละ 28.75) รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีจำนวน 89 คน (ร้อยละ 22.25) อายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีจำนวน 85 คน (ร้อยละ 21.25) อายุต่ำกว่า 21 ปี มีจำนวน 59 คน (ร้อยละ 14.75) อายุระหว่าง 51-60 ปี มีจำนวน 36 คน (ร้อยละ 9.00) และที่พบน้อยที่สุดคือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มีเพียง 16 คน (ร้อยละ 4.00)

จากการสังเกตผลการศึกษาในส่วนของเพศและอายุ พบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างเพศหญิงและเพศชายมีจำนวนใกล้เคียงกันและช่วงอายุของนักท่องเที่ยวในช่วงอายุ 31 - 40 ปี และ ช่วงอายุ 41 - 50 ปี มีจำนวนใกล้เคียงกันมาก

ตารางที่ 5.2 อายุของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 21 ปี	59	14.75
21-30 ปี	115	28.75
31-40 ปี	85	21.25
41-50 ปี	89	22.25
51-60 ปี	36	9.00
มากกว่า 60 ปี	16	4.00
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สถานภาพ จากตารางที่ 5.3 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีจำนวน 193 คน (ร้อยละ 48.25) รองลงมาคือมีสถานภาพสมรส มีจำนวน 173 คน (ร้อยละ 43.25) และสุดท้ายที่พบน้อยที่สุดคือนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีจำนวน 34 คน (ร้อยละ 8.5) ซึ่งบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟนั้นเป็นบริเวณที่มีทัศนียภาพสวยงาม มีบรรยากาศผ่อนคลาย ทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ไปท่องเที่ยวที่นั่นเป็นกลุ่มวัยรุ่นมาพักผ่อน ทำให้พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด

ตารางที่ 5.3 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่ยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	193	48.25
สมรส	173	43.25
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	34	8.50
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จากตารางที่ 5.4 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3-5 คน ซึ่งมีจำนวนมากถึง 282 คน (ร้อยละ 70.50) รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 5 คนขึ้นไป มีจำนวน 79 คน (ร้อยละ 19.75) และสุดท้ายมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 1-2 คน มีจำนวน 39 คน (ร้อยละ 9.75)

ตารางที่ 5.4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2 คน	39	9.75
3-5 คน	282	70.50
มากกว่า 5 คนขึ้นไป	79	19.75
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

ระดับการศึกษา จากตารางที่ 5.5 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งมีจำนวน 142 คน (ร้อยละ 35.50) รองลงมา คือจบการศึกษาระดับอนุปริญญา (ปวส.) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ปวช.) มีจำนวน 87 คน (ร้อยละ 21.75) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 37 คน (ร้อยละ 9.25) ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีจำนวน 20 คน (ร้อยละ 5.00) ระดับประถมศึกษา มีจำนวน 19 คน (ร้อยละ 4.75) และไม่ได้รับการศึกษา มีจำนวน 8 คน (ร้อยละ 2.00)

ตารางที่ 5.5 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	8	2.00
ประถมศึกษา	19	4.75
มัธยมศึกษาตอนต้น	37	9.25
มัธยมศึกษาตอนปลาย (หรือปวช.)	87	21.75
อนุปริญญา (หรือปวส.)	87	21.75
ปริญญาตรี	142	35.50
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	20	5.00
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

อาชีพ จากตารางที่ 5.6 นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 89 คน (ร้อยละ 22.25) รองลงมาคือประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีจำนวน 82 คน (ร้อยละ 20.50) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 76 คน (ร้อยละ 19.00) ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 62 คน (ร้อยละ 15.50) รับจ้างทั่วไป มีจำนวน 44 คน (ร้อยละ 11.00) ไม่มีอาชีพ มีจำนวน 16 คน (ร้อยละ 4.00) พ่อบ้าน/แม่บ้านและเกษตรกร มีจำนวน 13 คน (ร้อยละ 3.25) และสุดท้ายคือ เกษียณอายุ มีจำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.25)

จากผลการศึกษาในส่วนของอาชีพและการศึกษาก่อนข้างสอดคล้องกัน จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาก่อนข้างสูง ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ เป็นต้น

ตารางที่ 5.6 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เกษตรกร	13	3.25
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	62	15.50
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	76	19.00
พนักงานบริษัทเอกชน	89	22.25
รับจ้างทั่วไป	44	11.00
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	13	3.25
ไม่มีอาชีพ	16	4.00
เกษียณอายุ	5	1.25
นักเรียน/นักศึกษา	82	20.50
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

รายได้ต่อเดือน จากตารางที่ 5.7 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนในช่วง 5,000-10,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 147 คน (ร้อยละ 36.75) รองลงมาคือ มีรายได้ในช่วง 10,000 -20,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 100 คน (ร้อยละ 25.00) รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 84 คน (ร้อยละ 21.00) รายได้ในช่วง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 43 คน (ร้อยละ 10.75) รายได้ในช่วง 30,001 – 50,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 15 คน (ร้อยละ 3.75) และสุดท้ายรายได้มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 11 คน (ร้อยละ 2.75)

ตารางที่ 5.7 ระดับรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

ระดับรายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	84	21.00
5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน	147	36.75
10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน	100	25.00
20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน	43	10.75
30,001 – 50,000 บาทต่อเดือน	15	3.75
มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน	11	2.75
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

ภูมิสำเนา จากตารางที่ 5.8 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิจิตร มีจำนวน 216 คน (ร้อยละ 54.00) รองลงมาคือ มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นทางภาคเหนือ มีจำนวน 83 คน (ร้อยละ 20.75) ภาคกลาง มีจำนวน 52 คน (ร้อยละ 13.00) กรุงเทพฯ/ปริมณฑล มีจำนวน 35 คน (ร้อยละ 8.75) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.50) ภาคใต้ มีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.00) และสุดท้ายที่พบน้อยที่สุดคือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก มีจำนวนเท่ากันคือ 2 คน (ร้อยละ 0.50)

จากผลการศึกษาในเรื่องภูมิสำเนา เห็นได้ว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่พบมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิจิตร รองลงมาคือจังหวัดอื่นๆในภาคเหนือ ซึ่งเป็นเช่นนี้เพราะ พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นที่รู้จักและเดินทางสะดวกของนักท่องเที่ยวที่อาศัยอยู่ในจังหวัดพิจิตรและจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียง แต่หากมีการประชาสัมพันธ์และพัฒนาในเรื่องระบบการคมนาคมขนส่งแล้วในอนาคตอาจพบนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเพิ่มขึ้นได้

ตารางที่ 5.8 ภูมิฐานะของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

ภูมิฐานะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จังหวัดพิจิตร	216	54.00
จังหวัดอื่นในภาคเหนือ	83	20.75
ภาคกลาง	52	13.00
ภาคตะวันตก	2	0.50
กรุงเทพฯ/ปริมณฑล	35	8.75
ภาคใต้	4	1.00
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	6	1.50
ภาคตะวันออก	2	0.50
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

5.1.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

5.1.2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร อาทิ จำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยว จำนวนวันที่ใช้ในการเดินทาง กิจกรรมที่ทำ ระหว่างเดินทางมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เป็นต้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยว จากตารางที่ 5.9 พบว่านักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวที่บึงสีไฟแห่งนี้เป็นจำนวน 2 – 5 ครั้ง มีจำนวน 169 คน (ร้อยละ 42.25) รองลงมาคือ มาท่องเที่ยวเพียง 1 ครั้ง มีจำนวน 138 คน (ร้อยละ 34.5) และสุดท้ายมาท่องเที่ยวมากกว่า 5 ครั้ง มีจำนวน 93 คน (ร้อยละ 23.25)

จากการศึกษาในเรื่องภูมิฐานะทำให้ทราบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีภูมิฐานะอยู่ในจังหวัดพิจิตรทำให้สะดวกต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว ทำให้ส่วนใหญ่เคยมาท่องเที่ยวแล้วรวมเป็น 2 – 5 ครั้ง

ตารางที่ 5.9 จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว
พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

จำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มา 1 ครั้ง	138	34.50
มา 2 – 5 ครั้ง	169	42.25
มามากกว่า 5 ครั้ง	93	23.25
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว จากตารางที่ 5.10 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวในครั้งนี้นับครอบครัวและญาติ มากเป็นอันดับหนึ่ง มีจำนวน 221 คน (ร้อยละ 55.25) รองลงมาเดินทางมาท่องเที่ยวกับเพื่อน มีจำนวน 103 คน (ร้อยละ 25.75) เดินทางมาคนเดียว มีจำนวน 42 คน (ร้อยละ 10.50) เดินทางมากับสถาบัน/องค์กร มีจำนวน 23 คน (ร้อยละ 5.75) เดินทางมากับคณะทัวร์ มีจำนวน 9 คน (ร้อยละ 2.25) และสุดท้ายเดินทางอื่นๆ มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.50)

จากที่ได้กล่าวมาว่าพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เป็นสถานที่ที่มีทัศนียภาพสวยงาม เหมาะแก่การท่องเที่ยวสำหรับคนทุกเพศทุกวัย เหมาะแก่การมาทำกิจกรรมพักผ่อนสำหรับครอบครัว หรือทำกิจกรรมกลุ่ม ทำให้พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวกับครอบครัว หรือมาเป็นกลุ่มเพื่อน เพราะมีกิจกรรมที่หลากหลาย และเป็นกิจกรรมที่สร้างความผูกพันในครอบครัว และสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ตารางที่ 5.10 ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่
ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

ลักษณะการเดินทางมา ท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มาคนเดียว	42	10.50
มากับครอบครัวและญาติ	221	55.25
มากับสถาบัน/องค์กร	23	5.75
มากับคณะทัวร์	9	2.25
มากับเพื่อน	103	25.75
อื่นๆ	2	0.50
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จุดประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยว จากตารางที่ 5.11 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ มีจุดประสงค์หลักเพื่อมาท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ เป็นอันดับแรก มีจำนวน 358 คน (ร้อยละ 89.50) รองลงมาคือมาเพื่อประชุมสัมมนา มีจำนวน 23 คน (ร้อยละ 5.75) ทักศึกษา ดูงาน มีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.50) และสุดท้ายเดินทางมาด้วยจุดประสงค์อื่นๆ มีจำนวน 9 คน (ร้อยละ 2.25)

ตารางที่ 5.11 จุดประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยวในครั้งนี้ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

จุดประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ	358	89.50
ประชุมสัมมนา	23	5.75
ทัศนศึกษา ดูงาน	10	2.50
อื่นๆ	9	2.25
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จำนวนวันในการเดินทางมาท่องเที่ยว จากตารางที่ 5.12 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีจำนวนวันในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ 1 วัน (ไป – กลับภายใน 1 วัน) มีจำนวน 357 คน (ร้อยละ 89.25) รองลงมาเดินทางมาท่องเที่ยวใช้เวลามากกว่า 1 วัน มีจำนวน 43 คน (ร้อยละ 10.75)

ผลการศึกษาพบว่าสอดคล้องกับการศึกษาในส่วนภูมิภาค เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิจิตรหรือจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียง จึงทำให้ระยะเวลาการเดินทางมาท่องเที่ยวใช้เวลาเพียง 1 วันเท่านั้น

ตารางที่ 5.12 จำนวนวันในการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

จำนวนวันในการเดินทางมาท่องเที่ยว	จำนวน (วัน)	ร้อยละ
มา 1 วัน	357	89.25
มากกว่า 1 วัน	43	10.75
รวม	400	100.00

ที่มา : มาจากสำรวจ

การเป็นสถานที่หลัก จากตารางที่ 5.13 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวเลือกที่จะมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นสถานที่หลักหรือไม่ จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ จำนวน 353 คน (ร้อยละ 88.25) เลือกมาเที่ยวเป็นสถานที่หลัก และมีจำนวน 47 คน (ร้อยละ 11.75) ไม่ได้มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นสถานที่หลักแต่มีสถานที่อื่นๆเป็นสถานที่หลัก

ตารางที่ 5.13 พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นสถานที่หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยวในครั้งนี้ของกลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

การเป็นสถานที่หลัก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช่	353	88.25
ไม่ใช่	47	11.75
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการศึกษาพบว่าผลการศึกษามีความสอดคล้องกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิจิตร ทำให้ใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยวเพียง 1 วัน และตั้งใจที่จะมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นสถานที่หลัก เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เนื่องจากเป็นคนในท้องถิ่นจึงทำให้ทราบถึงสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นเป็นอย่างดี แต่ถ้าหากเป็นนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดจะใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยวมากกว่า 1 วัน และอาจไม่ได้ตั้งใจเพื่อมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟโดยเฉพาะ อาจมีจุดประสงค์หลักในการท่องเที่ยวสถานที่อื่นๆ และมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟด้วยเหตุผลบางประการ ซึ่งนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นสถานที่หลักส่วนใหญ่มีสถานที่หลักอาทิ วัดท่าหลวง เป็นต้น

กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวเข้าร่วม จากตารางที่ 5.14 พบว่านักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟส่วนใหญ่เลือกที่จะทำกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด มีจำนวน 292 คน (ร้อยละ 40.00) รองลงมาคือชมธรรมชาติ มีจำนวน 266 คน (ร้อยละ 36.44) กิจกรรมดูนก มีจำนวน 85 คน (ร้อยละ 11.64) ชมนิทรรศการ มีจำนวน 53 คน (ร้อยละ 7.26) กิจกรรมตกปลา มี

จำนวน 25 คน (ร้อยละ 3.42) อันดับสุดท้ายคือกิจกรรมอื่นๆ(ให้อาหารปลา ,ออกกำลังกาย) มีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.24)

ตารางที่ 5.14 กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมในระหว่างการทำท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

กิจกรรมที่เข้าร่วม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พักผ่อนหย่อนใจ	292	40.00
ชมธรรมชาติ	266	36.44
ชมนิทรรศการ	53	7.26
ดูนก	85	11.64
ตกปลา	25	3.42
อื่นๆ	9	1.24
รวม	730	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

*หมายเหตุ เลือกตอบมากกว่า 1 ข้อ

สาเหตุที่ดึงดูดใจให้เดินทางมาท่องเที่ยว จากตารางที่ 5.15 แสดงถึงสาเหตุที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเลือกมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ พบว่าสาเหตุแรกคือ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ มีจำนวน 290 คน (ร้อยละ 30.33) รองลงมาคือ เพื่อชื่นชมธรรมชาติ มีจำนวน 272 คน (ร้อยละ 28.45) เพื่อดูนก มีจำนวน 100 คน (ร้อยละ 10.46) ชื่นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีจำนวน 93 คน (ร้อยละ 9.73) เพื่อศึกษาความหลากหลายของชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ มีจำนวน 68 คน (ร้อยละ 7.12) เป็นสถานที่แปลกใหม่ มีจำนวน 57 คน (ร้อยละ 5.96) เพื่อศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้านและหาประสบการณ์ที่ทำทายเป็นจำนวน 31 คน (ร้อยละ 3.24) อันดับสุดท้ายคือมีจุดประสงค์อื่นๆ มีจำนวน 8 คน(ร้อยละ 0.84)

ตารางที่ 5.15 สาเหตุที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

สาเหตุที่ดึงดูดใจให้มาท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อชื่นชมธรรมชาติและทิวทัศน์	272	28.45
เพื่อดูนก	100	10.46
เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	290	30.33
เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของชาวบ้านที่มีความผูกพันกับธรรมชาติ	37	3.27
เพื่อศึกษาความหลากหลายของชนิดพันธุ์พืชและสัตว์	68	7.12
เพื่อหาประสบการณ์ที่ท้าทาย	31	3.24
ชื่นชอบการท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นพิเศษ	93	9.73
เป็นสถานที่แปลกใหม่ที่ยังไม่เคยไป	57	5.96
อื่นๆ	8	0.84
รวม	956	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

*หมายเหตุ เลือกตอบมากกว่า 1 ข้อ

สิ่งที่ทำให้รู้จักและรับทราบข้อมูลของพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จากตารางที่ 5.16 พบว่าสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักและรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เป็นอันดับแรกคือ การแนะนำของเพื่อนหรือคนรู้จัก มีจำนวน 206 คน (ร้อยละ 51.50) รองลงมาคือ อื่นๆ (คนในพื้นที่จังหวัดพิจิตร) มีจำนวน 82 คน (ร้อยละ 20.50) สื่อประชาสัมพันธ์ (วิทยุ/โทรทัศน์/อินเทอร์เน็ต) มีจำนวน 49 คน (ร้อยละ 12.25) เอกสารประชาสัมพันธ์ (แผ่นพับ/ใบปลิว/โปสเตอร์/นิตยสาร) มีจำนวน 41 คน (ร้อยละ 10.25) และอันดับสุดท้ายคือ ทราบจากหน่วยงานของรัฐ มีจำนวน 22 คน (ร้อยละ 5.50)

จากผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟจากการแนะนำของเพื่อนหรือคนรู้จัก และจากแหล่งอื่นๆคือ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้เป็นคนในพื้นที่ของจังหวัดพิจิตรอยู่แล้ว

ตารางที่ 5.16 สิ่งที่ทำให้พนักงานที่เกี่ยวข้องได้รู้จักและรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

สิ่งที่ทำให้รู้จักและรับทราบข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สื่อประชาสัมพันธ์ (วิทยุ/โทรทัศน์/อินเทอร์เน็ต)	49	12.25
เอกสารประชาสัมพันธ์ (แผ่นพับ/ใบปลิว/โปสเตอร์/นิตยสาร)	41	10.25
การแนะนำของเพื่อนหรือคนรู้จัก	206	51.50
หน่วยงานของรัฐ	22	5.50
อื่นๆ	82	20.50
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สาเหตุที่ทำให้พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเสื่อมโทรม จากตารางที่ 5.17 พบว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ในสาเหตุที่ทำให้พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเสื่อมโทรม มีความเห็นดังนี้

ข้อความที่ 1 “เสื่อมโทรมโดยตามธรรมชาติและกาลเวลา” ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเห็นว่าเสื่อมโทรมมาก มีจำนวน 168 คน (ร้อยละ 42.00) รองลงมา เสื่อมโทรมปานกลาง จำนวน 112 คน (ร้อยละ 28.00) เสื่อมโทรมมากที่สุด มีจำนวน 76 (ร้อยละ 19.00) เสื่อมโทรมน้อยที่สุด จำนวน 23 (ร้อยละ 5.75) และเสื่อมโทรมน้อย จำนวน 21 คน (ร้อยละ 5.25) มีคะแนนเฉลี่ยที่ 3.63

ข้อความที่ 2 “ถูกทำลายโดยนักท่องเที่ยว” ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเห็นว่าเสื่อมโทรมมาก มีจำนวน 162 คน (ร้อยละ 40.50) รองลงมา เสื่อมโทรมปานกลาง จำนวน 129 คน (ร้อยละ 32.25) เสื่อมโทรมมากที่สุด มีจำนวน 61 คน (ร้อยละ 15.25) เสื่อมโทรมน้อย จำนวน 27 คน (ร้อยละ 6.75) และเสื่อมโทรมน้อยที่สุด จำนวน 21 คน (ร้อยละ 5.25) มีคะแนนเฉลี่ยที่ 3.54

ข้อความที่ 3 “ถูกทำลายโดยชาวบ้านในท้องถิ่น” ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเห็นว่าเสื่อมโทรมปานกลาง มีจำนวน 150 คน (ร้อยละ 37.50) รองลงมา เสื่อมโทรมมาก จำนวน 109 คน (ร้อยละ 27.25) เสื่อมโทรมมากที่สุด มีจำนวน 79 คน (ร้อยละ 19.75) เสื่อมโทรมน้อย จำนวน 49 คน (ร้อยละ 12.25) และเสื่อมโทรมน้อยที่สุด จำนวน 13 คน (ร้อยละ 3.25) มีคะแนนเฉลี่ยที่ 3.48

ข้อความที่ 4 “ความไม่รับผิดชอบของผู้ประกอบการ” ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเห็นว่าเสื่อมโทรมมาก มีจำนวน 129 คน (ร้อยละ 32.25) รองลงมา เสื่อมโทรมปานกลาง จำนวน 128 คน (ร้อยละ 32.00) เสื่อมโทรมมากที่สุด มีจำนวน 91 คน (ร้อยละ 22.75) เสื่อม

โทรมน้อย จำนวน 37 คน (ร้อยละ 9.25) และเสื่อมโทรมน้อยที่สุด จำนวน 15 คน (ร้อยละ 3.75) มีคะแนนเฉลี่ยที่ 3.61

ตารางที่ 5.17 สาเหตุที่ทำให้พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเกิดความเสื่อมโทรม

สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสื่อมโทรม	ระดับความเสื่อมโทรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เสื่อมโทรมโดยตามธรรมชาติและกาลเวลา	76 (19.00)	168 (42.00)	112 (28.00)	21 (5.25)	23 (5.75)
ถูกทำลายโดยนักท่องเที่ยว	61 (15.25)	162 (40.50)	129 (32.25)	27 (6.75)	21 (5.25)
ถูกทำลายโดยชาวบ้านในท้องถิ่น	79 (19.75)	109 (27.25)	150 (37.50)	49 (12.25)	13 (3.25)
ความไม่รับผิดชอบของผู้ประกอบการ	91 (22.75)	129 (32.25)	128 (32.00)	37 (9.25)	15 (3.75)

ที่มา : จากการสำรวจ

การกลับมาท่องเที่ยวในอนาคต จากตารางที่ 5.18 แสดงให้เห็นถึงการกลับมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของนักท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความสนใจในการกลับมาท่องเที่ยวในอนาคตอย่างแน่นอน มีจำนวน 225 คน (ร้อยละ 56.25) รองลงมาคือ ไม่แน่ใจ มีจำนวน 175 คน (ร้อยละ 43.75)

ตารางที่ 5.18 การกลับมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟในอนาคต

การกลับมาท่องเที่ยวในอนาคต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่แน่ใจ	175	43.75
มาแน่นอน	225	56.25
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

การแนะนำให้ผู้อื่นได้มาท่องเที่ยว จากตารางที่ 5.19 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะแนะนำพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟให้กับผู้อื่นได้มาท่องเที่ยว มีจำนวน 282 คน (ร้อยละ 70.50) รองลงมาไม่แน่ใจ มีจำนวน 111 คน (ร้อยละ 27.75) และสุดท้ายไม่แนะนำแน่นอน มีจำนวน 7 คน (ร้อยละ 1.80)

ตารางที่ 5.19 การแนะนำให้ผู้อื่นได้มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

การแนะนำให้ผู้อื่นได้มาท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่แน่ใจ	111	27.75
แนะนำแน่นอน	282	70.50
ไม่แนะนำแน่นอน	7	1.75
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

5.1.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

1) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

ในการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ผู้ศึกษาได้กำหนดข้อความในเชิงบวกไว้ให้นักท่องเที่ยวได้พิจารณาและเลือกแสดงความคิดเห็นใน 5 ระดับตามแต่เห็นสมควร ได้แก่ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย พึงพอใจน้อยที่สุด ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ข้อความที่ 1 “ทิวทัศน์และบรรยากาศที่สวยงาม” พบว่าอันดับแรก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พึงพอใจมาก มีจำนวน 190 คน (ร้อยละ 47.50) รองลงมาคือ พึงพอใจปานกลาง มีจำนวน 101 คน (ร้อยละ 25.25) พึงพอใจมากที่สุด มีจำนวน 96 คน (ร้อยละ 24.00) พึงพอใจน้อย มีจำนวน 11 คน (ร้อยละ 2.75) และพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.50) ทำให้คะแนนเฉลี่ยในข้อนี้เท่ากับ 3.92 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมาก

ข้อความที่ 2 “ความหลากหลายของชนิดพันธุ์พืชและสัตว์” พบว่าอันดับแรก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมาก มีจำนวน 169 คน (ร้อยละ 42.25)

รองลงมาคือพึงพอใจปานกลาง มีจำนวน 141 คน (ร้อยละ 35.25) พึงพอใจมากที่สุด มีจำนวน 46 คน (ร้อยละ 11.50) พึงพอใจน้อย มีจำนวน 34 คน (ร้อยละ 8.50) และพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.50) ซึ่งในข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความพอใจในข้อนี้ปานกลาง

ข้อความที่ 3 “ความสะอาด กลิ่น สี ของพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟและบริเวณโดยรอบ” พบว่าอันดับแรก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พึงพอใจระดับปานกลาง มีจำนวน 193 คน (ร้อยละ 48.25) รองลงมาคือพอใจมาก มีจำนวน 80 คน (ร้อยละ 20.00) พึงพอใจน้อย มีจำนวน 75 คน (ร้อยละ 18.75) พึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวน 27 คน (ร้อยละ 6.75) และสุดท้ายพึงพอใจมากที่สุด มีจำนวน 25 คน (ร้อยละ 6.25) ซึ่งในข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจปานกลาง

ข้อความที่ 4 “ความแปลกใหม่สำหรับกิจกรรมที่ทำ” พบว่าอันดับแรก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจปานกลาง มีจำนวน 155 คน (ร้อยละ 38.75) รองลงมาคือมีความพึงพอใจมาก มีจำนวน 83 คน (ร้อยละ 20.75) มีความพึงพอใจน้อย มีจำนวน 81 คน (ร้อยละ 20.25) มีความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวน 63 คน (ร้อยละ 15.75) และพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 18 คน (ร้อยละ 4.50) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อย

ข้อความที่ 5 “ความปลอดภัยในขณะที่ท่องเที่ยว” นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจปานกลาง มีจำนวน 151 คน (ร้อยละ 37.75) รองลงมาคือพอใจมาก มีจำนวน 116 คน (ร้อยละ 29.00) พึงพอใจมากที่สุด มีจำนวน 53 คน (ร้อยละ 13.25) พึงพอใจน้อย มีจำนวน 49 คน (ร้อยละ 12.25) และพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวน 31 คน (ร้อยละ 7.75) ทำให้คะแนนเฉลี่ยในข้อนี้คือ 3.28 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจปานกลาง

ข้อความที่ 6 “การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่” พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจปานกลาง เป็นอันดับแรก มีจำนวน 148 คน (ร้อยละ 37.00) รองลงมาคือพึงพอใจน้อย มีจำนวน 102 คน (ร้อยละ 25.50) พึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวน 80 คน (ร้อยละ 20.00) พึงพอใจมาก มีจำนวน 49 คน (ร้อยละ 12.25) และพึงพอใจมากที่สุด มีจำนวน 21 คน (ร้อยละ 5.25) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อย

ข้อความที่ 7 “ความเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก (ห้องน้ำ ม้านั่ง ถังขยะ)” พบว่าอันดับแรก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจปานกลาง มีจำนวน 154 คน (ร้อยละ 38.50) รองลงมาคือพึงพอใจน้อย มีจำนวน 97 คน (ร้อยละ 24.25) พึง

พอใจมาก มีจำนวน 79 คน (ร้อยละ 19.75) พึงพอใจมากที่สุด มีจำนวน 40 คน (ร้อยละ 10.00) และพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวน 30 คน (ร้อยละ 7.50) ทำให้คะแนนเฉลี่ยในข้อนี้เท่ากับ 3.01 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจปานกลาง

ข้อความที่ 8 “จำนวนและความเหมาะสมในสถานที่พัก” พบว่าอันดับแรก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจปานกลาง มีจำนวน 183 คน (ร้อยละ 45.75) รองลงมาคือ พึงพอใจมาก มีจำนวน 118 คน (ร้อยละ 29.50) พึงพอใจน้อย มีจำนวน 51 คน (ร้อยละ 12.75) พึงพอใจมากที่สุด มีจำนวน 36 คน (ร้อยละ 9.00) และพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวน 12 คน (ร้อยละ 3.00) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจปานกลาง

ข้อความที่ 9 “การได้รับความรู้จากนิทรรศการ” พบว่าอันดับแรก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมาก มีจำนวน 165 คน (ร้อยละ 41.25) รองลงมาคือพึงพอใจปานกลาง มีจำนวน 116 คน (ร้อยละ 29.00) พึงพอใจน้อย มีจำนวน 52 คน (ร้อยละ 13.00) พึงพอใจมากที่สุด มีจำนวน 47 คน (ร้อยละ 11.75) และพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวน 20 คน (ร้อยละ 5.00) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจปานกลาง

ข้อความที่ 10 “การประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการท่องเที่ยว” พบว่าอันดับแรก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจปานกลาง มีจำนวน 144 คน (ร้อยละ 36.00) พึงพอใจมาก มีจำนวน 100 คน (ร้อยละ 25.00) พึงพอใจน้อย มีจำนวน 67 คน (ร้อยละ 16.75) พึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวน 55 คน (ร้อยละ 13.75) และพึงพอใจมากที่สุด มีจำนวน 34 คน (ร้อยละ 8.50) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจปานกลาง

ตารางที่ 5.20 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

ความพึงพอใจในการ ท่องเที่ยว	ระดับความพึงพอใจ					คะแนน เฉลี่ย	ความ พึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. ทิวทัศน์และบรรยากาศที่ สวยงาม	96 (24.00)	190 (47.50)	101 (25.25)	11 (2.75)	2 (0.50)	3.92	มาก
2. ความหลากหลายของ ชนิดพันธุ์พืชและสัตว์	46 (11.50)	169 (42.25)	141 (35.25)	34 (8.50)	10 (2.50)	3.52	ปานกลาง
3. ความสะอาด กลิ่น สี ของ บึงและบริเวณ โดยรอบ	25 (6.25)	80 (20.00)	193 (48.25)	75 (18.75)	27 (6.75)	3.00	ปานกลาง
4. ความแปลกใหม่สำหรับ กิจกรรมที่ทำ	18 (4.50)	83 (20.75)	155 (38.75)	81 (20.25)	63 (15.75)	2.78	น้อย
5. ความปลอดภัยในขณะที่ ท่องเที่ยว	53 (13.25)	116 (29.00)	151 (37.75)	49 (12.25)	31 (7.75)	3.28	ปานกลาง
6. การอำนวยความสะดวก ของเจ้าหน้าที่	21 (5.25)	49 (12.25)	148 (37.00)	102 (25.50)	80 (20.00)	2.57	น้อย
7. ความเหมาะสมของสิ่ง อำนวยความสะดวก (ห้องน้ำ ม้านั่ง ถังขยะ)	40 (10.00)	79 (19.75)	154 (38.50)	97 (24.25)	30 (7.50)	3.01	ปานกลาง
8. จำนวนและความ เหมาะสมของสถานที่พัก	36 (9.00)	118 (29.50)	183 (45.75)	51 (12.75)	12 (3.00)	3.29	ปานกลาง
9. การได้รับความรู้จากการ ชมนิทรรศการ	47 (11.75)	165 (41.25)	116 (29.00)	52 (13.00)	20 (5.00)	3.42	ปานกลาง
10. การประชาสัมพันธ์และ การส่งเสริมการ ท่องเที่ยว	34 (8.50)	100 (25.00)	144 (36.00)	67 (16.75)	55 (13.75)	2.98	ปานกลาง

ที่มา : จากการสำรวจ

*หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บคือร้อยละ

ความพึงพอใจภาพรวม จากตารางที่ 5.21 แสดงความพึงพอใจในภาพรวมของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยได้มาจากการรวมคะแนนความพึงพอใจทั้งหมดทุกข้อความ แล้วหารด้วยข้อความ จะได้รับความพึงพอใจโดยภาพรวมเฉลี่ยของนักท่องเที่ยงแต่ละคน พบว่านักท่องเที่ยงส่วนใหญ่มีความพึงพอใจปานกลางต่อการมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ มีจำนวน 148 คน (ร้อยละ 37.00) รองลงมาคือ มีความพอใจมาก มีจำนวน 115 คน (ร้อยละ 28.75) พึงพอใจน้อย มีจำนวน 62 คน (ร้อยละ 15.50) พึงพอใจมากที่สุด มีจำนวน 42 คน (ร้อยละ 10.50) และสุดท้ายพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวน 33 คน (ร้อยละ 8.25)

ตารางที่ 5.21 ความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

ระดับความพึงพอใจโดยภาพรวม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พึงพอใจมากที่สุด	42	10.50
พึงพอใจมาก	115	28.75
พึงพอใจปานกลาง	148	37.00
พึงพอใจน้อย	62	15.50
พึงพอใจน้อยที่สุด	33	8.25
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

2) การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

ในการศึกษาการตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ ของนักท่องเที่ยงที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ผู้ศึกษาได้กำหนดข้อความในเชิงบวกไว้ให้นักท่องเที่ยงได้พิจารณาและเลือกแสดงความคิดเห็นใน 5 ระดับ ตามแต่เห็นสมควร ได้แก่ สำคัญมากที่สุด สำคัญมาก สำคัญปานกลาง สำคัญน้อย ไม่สำคัญ ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ข้อความที่ 1 “พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นแหล่งพันธุ์พืชและสัตว์ที่มีความหลากหลายสูง” พบว่าอันดับแรกนักท่องเที่ยงส่วนใหญ่เห็นว่ามีค่าสำคัญมาก มีจำนวน 174 คน (ร้อยละ 43.50) รองลงมาเห็นว่ามีค่าสำคัญปานกลาง มีจำนวน 114 คน (ร้อยละ 28.50) มีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 106 คน (ร้อยละ 26.50) และสุดท้ายคือมีความสำคัญน้อย มีจำนวน

6 คน (ร้อยละ 1.50) ทำให้คะแนนเฉลี่ยในข้อนี้เท่ากับ 3.95 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวนั้นเห็นความสำคัญในข้อนี้มาก

ข้อความที่ 2 “พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นที่อยู่อาศัยของนกที่หายาก” พบว่าอันดับแรกที่นักท่องเที่ยวนั้นส่วนใหญ่เห็นว่ามีความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 183 คน (ร้อยละ 45.75) รองลงมา คือ เห็นว่ามีความสำคัญมาก มีจำนวน 110 คน (ร้อยละ 27.50) มีความสำคัญน้อย มีจำนวน 61 คน (ร้อยละ 15.25) มีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 34 คน (ร้อยละ 8.50) และสุดท้ายไม่มีความสำคัญ มีจำนวน 12 คน (ร้อยละ 3.00) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวนั้นเห็นความสำคัญในข้อนี้ปานกลาง

ข้อความที่ 3 “พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจที่สำคัญและศึกษาหาความรู้” พบว่านักท่องเที่ยวนั้นส่วนใหญ่เห็นว่าข้อนี้มีความสำคัญมากเป็นอันดับแรก มีจำนวน 158 คน (ร้อยละ 39.50) รองลงมาเห็นว่ามีค่าความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 125 คน (ร้อยละ 31.25) มีความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 103 คน (ร้อยละ 25.75) และมีความสำคัญน้อย มีจำนวน 14 คน (ร้อยละ 3.50) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวนั้นเห็นว่าข้อนี้มีความสำคัญมาก

ข้อความที่ 4 “พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นแหล่งน้ำในการอุปโภคบริโภคที่สำคัญ” จากการศึกษาค้นพบว่า นักท่องเที่ยวนั้นส่วนใหญ่เห็นว่าข้อความนี้มีความสำคัญปานกลางเป็นอันดับแรก มีจำนวน 202 คน (ร้อยละ 50.50) รองลงมาคือมีความสำคัญมาก มีจำนวน 107 คน (ร้อยละ 26.75) มีความสำคัญน้อย มีจำนวน 46 คน (ร้อยละ 11.50) มีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 38 คน (ร้อยละ 9.50) และสำคัญน้อยที่สุด มีจำนวน 7 คน (ร้อยละ 1.75) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวนั้นเห็นว่าข้อนี้มีความสำคัญปานกลาง

ข้อความที่ 5 “พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นพื้นที่เพาะปลูกทางการเกษตรที่สำคัญ” พบว่านักท่องเที่ยวนั้นส่วนใหญ่เห็นว่าข้อนี้มีความสำคัญมากในอันดับแรก มีจำนวน 148 คน (ร้อยละ 37.00) รองลงมาเห็นว่ามีค่าความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 137 คน (ร้อยละ 34.25) มีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 70 คน (ร้อยละ 17.50) มีความสำคัญน้อย มีจำนวน 39 คน (ร้อยละ 9.75) และสุดท้ายเห็นว่ามันไม่สำคัญ มีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.50) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวนั้นเห็นความสำคัญในข้อนี้ปานกลาง

ข้อความที่ 6 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วยไม่ให้เกิดการรบกวนหรือทำลายเสียหายแก่ธรรมชาติ” พบว่านักท่องเที่ยวนั้นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญอันดับแรกคือ มีความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 178 คน (ร้อยละ 44.50) รองลงมาคือเห็นว่ามีค่าความสำคัญมาก มีจำนวน 153 คน (ร้อยละ 38.25) มีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 39 คน (ร้อยละ 9.75) มี

ความสำคัญน้อย 26 คน (ร้อยละ 6.50) และไม่มีความสำคัญ มีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.00) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวงเห็นว่าข้อนี้มีความสำคัญปานกลาง

ข้อความที่ 7 “การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจต่อชุมชน” จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวงส่วนใหญ่เห็นว่าข้อความนี้มีความสำคัญมาก เป็นอันดับแรก มีจำนวน 181 คน (ร้อยละ 45.25) รองลงมาคือ มีความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 120 คน (ร้อยละ 30.00) มีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 77 คน (ร้อยละ 19.25) มีความสำคัญน้อย มีจำนวน 17 คน (ร้อยละ 4.25) และไม่มีความสำคัญ มีจำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.25) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวงเห็นว่าข้อนี้มีความสำคัญปานกลาง

ข้อความที่ 8 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วยปกป้องและสงวนรักษาโอกาสต่างๆของอนุชนรุ่นหลังไว้ได้” พบว่านักท่องเที่ยวงส่วนใหญ่เห็นว่าข้อความนี้มีความสำคัญมาก เป็นอันดับแรก มีจำนวน 159 คน (ร้อยละ 39.75) รองลงมาคือ เห็นว่ามีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 122 คน (ร้อยละ 30.50) เห็นว่ามีความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 101 คน (ร้อยละ 25.25) มีความสำคัญน้อย มีจำนวน 14 คน (ร้อยละ 3.50) และไม่มีความสำคัญ มีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.00) ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 แสดงว่านักท่องเที่ยวงเห็นว่าข้อนี้มีความสำคัญมาก

ข้อความที่ 9 “บุคคลที่ได้รับประโยชน์จากบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟควรมีส่วนร่วมในการจ่ายเงินช่วยเหลือและร่วมมือในการดูแลรักษา” พบว่านักท่องเที่ยวงส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากในอันดับแรก มีจำนวน 130 คน (ร้อยละ 32.50) รองลงมาเห็นว่ามี ความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 127 คน (ร้อยละ 31.75) มีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 66 คน (ร้อยละ 16.50) มีความสำคัญน้อย มีจำนวน 48 คน (ร้อยละ 12.00) และไม่มีความสำคัญ มีจำนวน 29 คน (ร้อยละ 7.25) ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 แสดงว่าข้อนี้นักท่องเที่ยวงเห็นว่ามีความสำคัญปานกลาง

ตารางที่ 5.22 การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของ
นักท่องเที่ยว

การตระหนักและการให้ ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ ชุ่มน้ำบึงสีไฟ	ระดับการให้ความสำคัญ					คะแนน เฉลี่ย	ทัศนคติ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นแหล่ง พันธุ์พืชและสัตว์ที่มีความ หลากหลายสูง	106 (26.50)	174 (43.50)	114 (28.50)	6 (1.50)	-	3.95	มาก
2. พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นที่อยู่ อาศัยของนกที่หายาก	34 (8.50)	110 (27.50)	183 (45.75)	61 (15.25)	12 (3.00)	3.23	ปานกลาง
3. พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นแหล่ง พักผ่อนหย่อนใจที่สำคัญและ ศึกษาหาความรู้	125 (31.25)	158 (39.50)	103 (25.75)	14 (3.50)	-	4.00	มาก
4. พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นแหล่ง น้ำในการอุปโภคบริโภคที่ สำคัญ	38 (9.50)	107 (26.75)	202 (50.50)	46 (11.50)	7 (1.75)	3.31	ปานกลาง
5. พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นพื้นที่ เพาะปลูกทางการเกษตรที่ สำคัญ	70 (17.50)	148 (37.00)	137 (34.25)	39 (9.75)	6 (1.50)	3.59	ปานกลาง
6. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วย ไม่ให้เกิดการรบกวนหรือทำ ความเสียหายแก่ธรรมชาติ	39 (9.75)	153 (38.25)	178 (44.50)	26 (6.50)	4 (1.00)	3.49	ปานกลาง
7. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง นิเวศช่วยสร้างโอกาสทาง เศรษฐกิจต่อชุมชน	77 (19.25)	181 (45.25)	120 (30.00)	17 (4.25)	5 (1.25)	3.77	มาก
8. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วย ปกป้องและสงวนรักษาโอกาส ต่างๆของชุมชนรุ่นหลังไว้ได้	122 (30.50)	159 (39.75)	101 (25.25)	14 (3.50)	4 (1.00)	3.95	มาก
9. บุคคลที่ได้รับประโยชน์จาก บริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟควรมี ส่วนร่วมในการจ่ายเงิน ช่วยเหลือและร่วมมือในการ ดูแลรักษา	66 (16.50)	130 (32.50)	127 (31.75)	48 (12.00)	29 (7.25)	3.39	ปานกลาง

ที่มา : จากการสำรวจ

การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จากตารางที่ 5.23 แสดงให้เห็นถึงการตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยภาพรวมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่ามีค่าความสำคัญมาก มีจำนวน 147 คน (ร้อยละ 36.75) รองลงมาคือเห็นว่ามีค่าความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 141 คน (ร้อยละ 35.25) เห็นว่ามีค่าความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 75 คน (ร้อยละ 18.75) เห็นว่ามีค่าความสำคัญน้อย มีจำนวน 30 คน (ร้อยละ 7.50) และเห็นว่าไม่มีความสำคัญ มีจำนวน 7 คน (ร้อยละ 1.75)

ตารางที่ 5.23 การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟโดยภาพรวมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟโดยภาพรวม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สำคัญมากที่สุด	75	18.75
สำคัญมาก	147	36.75
สำคัญปานกลาง	141	35.25
สำคัญน้อย	30	7.50
ไม่สำคัญ	7	1.75
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

5.1.2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร

โดยในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสัมภาษณ์แบบเปิดเพื่อหามูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟใน 2 สถานการณ์ ดังนี้

สถานการณ์ที่ 1 มีการสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยให้ความสำคัญในด้านการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ (WTP₁) สถานการณ์ที่ 2 มีการดูแลรักษาฟื้นฟูและอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟทางบริเวณของท้ายบึง (WTP₂) โดยผลการศึกษาในครั้งนี้

สถานการณ์ที่ 1 จากตารางที่ 5.24 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเต็มใจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการสนับสนุนในด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและด้านการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ (WTP_i) พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ในช่วง 1 – 200 บาทต่อปี มีจำนวน 172 คน (ร้อยละ 43.00) รองลงมามีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ในช่วง 201 – 400 บาทต่อปี มีจำนวน 26 คน (ร้อยละ 6.50) ช่วง 401 – 600 บาท มีจำนวน 17 คน (ร้อยละ 4.25) ช่วง 801 – 1,000 บาท มีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.50) ช่วง 601 – 800 บาท มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.75) และไม่เต็มใจที่จะจ่ายมีจำนวน 176 คน (ร้อยละ 44.00) ส่วนจำนวนเงินที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายคือ มูลค่า 100 บาทต่อปี มีจำนวน 68 คน (ร้อยละ 17) รองลงมาคือ มูลค่า 50 บาทต่อปี มีจำนวน 28 คน (ร้อยละ 7.00) และสุดท้ายคือ มูลค่า 50 บาทต่อปี มีจำนวน 25 คน (ร้อยละ 6.25) ความเต็มใจที่จะจ่ายสูงสุดเท่ากับ 1,000 บาทต่อปีและความเต็มใจที่จะจ่ายต่ำสุดเท่ากับ 10 บาทต่อปี โดยความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยสามารถหาได้จากสูตร (อุมศักดิ์ ศิลประชาวงศ์, 2546: 7)

$$E(WTP) = \Phi \left(\frac{Z\beta}{\sigma} \right) Z\beta + \sigma \phi \left(-\frac{Z\beta}{\sigma} \right) \quad (5.1)$$

$$E(WTP) = 188.50$$

ดังนั้นมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยการสร้างจิตสำนึกของนักท่องเที่ยวโดยใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำให้คุ้มค่าพร้อมกับการท่องเที่ยว มีมูลค่าเท่ากับ 188.50 บาทต่อคนต่อปี

ตารางที่ 5.24 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการสนับสนุนในด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและด้านการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของนักท่องเที่ยวในสถานการณ์ที่ 1

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายในสถานการณ์ที่ 1	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่จ่าย	176	44.00
1 – 200 บาทต่อปี	172	43.00
201 – 400 บาทต่อปี	26	6.50
401 – 600 บาทต่อปี	17	4.25
601 – 800 บาทต่อปี	3	0.75
801 – 1,000 บาทต่อปี	6	1.50
ค่าเฉลี่ย = 188.50 ค่าสูงสุด = 1,000 ค่าต่ำสุด = 10		
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สถานการณ์ที่ 2 จากตารางที่ 5.25 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเต็มใจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลรักษา พื้นที่และอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟบริเวณท้ายบึง (WTP₂) พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ในช่วง 1 – 200 บาทต่อปีเป็นอันดับหนึ่ง มีจำนวน 189 คน (ร้อยละ 47.25) รองลงมา มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ในช่วง 201 – 400 บาทต่อปี มีจำนวน 25 คน (ร้อยละ 6.25) ช่วง 401 – 600 บาทต่อปี มีจำนวน 16 คน (ร้อยละ 4.00) ช่วง 801 – 1,000 บาทต่อปี มีจำนวน 7 คน (ร้อยละ 1.75) ช่วง 601 – 800 บาทต่อปี มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.75) และไม่เต็มใจที่จะจ่าย มีจำนวน 160 คน (ร้อยละ 40.00) ส่วนจำนวนเงินที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายมีมูลค่า 100 บาทต่อปี มีจำนวน 74 คน (ร้อยละ 18.50) รองลงมาคือจำนวนเงินมูลค่า 200 บาทต่อปี มีจำนวน 30 คน (ร้อยละ 7.50) และจำนวนเงินมูลค่า 50 บาทต่อปี มีจำนวน 28 คน (ร้อยละ 7.00) ส่วนความเต็มใจที่จะจ่ายสูงสุดเท่ากับ 1,00 บาทต่อปี และความเต็มใจที่จะจ่ายต่ำสุดเท่ากับ 10 บาทต่อปี โดยความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยสามารถหาได้จากสูตร (อุคมศักดิ์ ศิลปราชวงศ์, 2546: 7)

$$E(WTP) = \Phi\left(\frac{Z\beta}{\sigma}\right) Z\beta + \sigma\phi\left(-\frac{Z\beta}{\sigma}\right) \quad (5.2)$$

$$E(WTP_2) = 183.67$$

ดังนั้นมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการดูแลรักษา ฟืนฟูและอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟบริเวณท้ายบึงโดยจะจำกัดขอบเขตพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อคงความสมบูรณ์ในด้านความหลากหลายทางชีวภาพ อีกทั้งยังมีการฟื้นฟูสภาพของบริเวณท้ายบึงให้ดีขึ้น มีมูลค่าเท่ากับ 183.67 บาทต่อคนต่อปี

ตารางที่ 5.25 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการดูแลรักษา ฟืนฟูและอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ บริเวณท้ายบึงของนักท่องเที่ยวในสถานการณ์ที่ 2

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายในสถานการณ์ที่ 2	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่จ่าย	160	40.00
1 – 200 บาทต่อปี	189	47.25
201 – 400 บาทต่อปี	25	6.25
401 – 600 บาทต่อปี	16	4.00
601 – 800 บาทต่อปี	3	0.75
801 – 1,000 บาทต่อปี	7	1.75
ค่าเฉลี่ย = 183.67 ค่าสูงสุด = 1,000 ค่าต่ำสุด = 10		
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จากผลการศึกษาในตารางที่ 5.26 เป็นการเปรียบเทียบความเต็มใจที่จะจ่ายในทั้ง 2 สถานการณ์ จะเห็นได้ว่าจากผลการศึกษาความเต็มใจที่จะจ่ายในทั้ง 2 สถานการณ์ จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายในแต่ละสถานการณ์มีมูลค่าใกล้เคียงกันมาก เนื่องจากว่าจำนวนของผู้เต็มใจที่จะจ่ายในแต่ละช่วงมีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน โดยความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยในสถานการณ์ที่ 1 เมื่อมีการสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยการสร้างจิตสำนึกของนักท่องเที่ยวโดยใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำให้คุ้มค่าพร้อมกับการท่องเที่ยว มีมูลค่าเท่ากับ 188.50 บาทต่อคนต่อปี ความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยในสถานการณ์ที่ 2 เมื่อมีการดูแลรักษา ฟืนฟูและอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟบริเวณท้ายบึงโดยจะจำกัดขอบเขตพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อคงความสมบูรณ์ในด้านความหลากหลายทางชีวภาพ อีกทั้งยังมีการฟื้นฟูสภาพของบริเวณท้ายบึงให้ดีขึ้น มีมูลค่าเท่ากับ 183.67 บาทต่อคนต่อปี จะเห็นได้ว่าในสถานการณ์

ที่ 1 มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสูงกว่าสถานการณ์ที่ 2 และในสถานการณ์ที่ 1 และ 2 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จ่ายอยู่ในช่วง 1 – 200 บาทต่อปี

ตารางที่ 5.26 เปรียบเทียบมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของนักท่องเที่ยวทั้ง 2 สถานการณ์

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย	สถานการณ์ที่ 1		สถานการณ์ที่ 2	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่จ่าย	176	44.00	160	40.00
1 – 200 บาทต่อปี	172	43.00	189	47.25
201 – 400 บาทต่อปี	26	6.50	25	6.25
401 – 600 บาทต่อปี	17	4.25	16	4.00
601 – 800 บาทต่อปี	3	0.75	3	0.75
801 – 1,000 บาทต่อปี	6	1.50	7	1.75
รวม	400	100.00	400	100.00
ค่าเฉลี่ย	188.50		183.67	

ที่มา : จากการสำรวจ

ความเต็มใจที่จะจ่ายโดยภาพรวม จากการศึกษาสามารถสรุปความเต็มใจที่จะจ่ายโดยภาพรวมของนักท่องเที่ยวได้ดังนี้ นักท่องเที่ยวที่เต็มใจที่จะจ่ายมีทั้งหมด 232 คน (ร้อยละ 58.00) และนักท่องเที่ยวที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายมีจำนวนทั้งหมด 168 คน (ร้อยละ 42.00) ดังรายละเอียดในตารางที่ 5.27

ตารางที่ 5.27 ความเต็มใจที่จะจ่ายโดยภาพรวมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

ความเต็มใจที่จะจ่ายโดยภาพรวม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เต็มใจที่จะจ่าย	232	58.00
ไม่เต็มใจที่จะจ่าย	168	42.00
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สาเหตุของการเต็มใจที่จะจ่าย จากตารางที่ 5.28 ซึ่งแสดงสาเหตุของการเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายเพื่อต้องการให้มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไว้เป็นมรดกแก่คนรุ่นหลัง เป็นอันดับที่หนึ่ง มีจำนวน 86 คน (ร้อยละ 35.80) จากนักท่องเที่ยวที่เต็มใจที่จะจ่ายทั้งหมดจำนวน 240 คน รองลงมาต้องการให้มีแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจในระยะยาว มีจำนวน 71 คน (ร้อยละ 29.60) ต้องการให้เกิดการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีจำนวน 42 คน (ร้อยละ 17.50) ต้องการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ มีจำนวน 31 คน (ร้อยละ 12.90) และสุดท้ายต้องการอนุรักษ์ให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนก มีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 4.20)

ตารางที่ 5.28 สาเหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวเต็มใจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

สาเหตุของการเต็มใจที่จะจ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อให้มีแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจในระยะยาว	71	29.60
เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไว้ให้เป็นมรดกแก่คนรุ่นหลัง	86	35.80
เพื่ออนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ	31	12.90
เพื่ออนุรักษ์ให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนก	10	4.20
เพื่อให้เกิดการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	42	17.50
รวม	240	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สาเหตุของการไม่เต็มใจที่จะจ่าย จากตารางที่ 5.29 ซึ่งแสดงสาเหตุของการไม่เต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ พบว่านักท่องเที่ยวที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายจาก 177 คน ส่วนใหญ่ที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายมีสาเหตุมาจากมีรายได้น้อยไม่เพียงพอที่จะจ่าย มีจำนวน 87 คน (ร้อยละ 49.20) รองลงมาได้จ่ายในรูปของเงินภาษีให้แก่รัฐแล้ว มีจำนวน 37 คน (ร้อยละ 20.90) ไม่เชื่อมั่นว่าการจ่ายเงินให้แก่โครงการแล้วจะสามารถแก้ปัญหาได้ มีจำนวน 33 คน (ร้อยละ 18.60) ประชาชนในท้องถิ่นหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรเป็นผู้ที่จ่ายมากกว่า มีจำนวน 13 คน (ร้อยละ 7.30) เชื่อมั่นว่าถึงแม้ไม่มีเงินของนักท่องเที่ยวการอนุรักษ์ย่อมเกิดขึ้นได้ มีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 2.30) การอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟไม่ได้เป็นเรื่องสำคัญ มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.10) และสุดท้ายไม่เต็มใจที่จะจ่ายด้วยเหตุอื่นๆ มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.60) เนื่องจากคิด

ว่าจังหวัดพิจิตรเป็นจังหวัดที่มีปัญหาเรื่องการเมืองท้องถิ่นซึ่งจะมีปัญหาในการบริหารจัดการในอนาคตได้

ตารางที่ 5.29 สาเหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่เต็มใจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

สาเหตุของการไม่เต็มใจที่จะจ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีรายได้น้อยไม่เพียงพอที่จะจ่าย	87	49.20
ได้จ่ายในรูปของเงินภาษีให้แก่รัฐแล้ว	37	20.90
ประชาชนในท้องถิ่นหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรเป็นผู้ที่จะจ่ายมากกว่า	13	7.30
การอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟไม่ได้เป็นเรื่องสำคัญ	2	1.10
ไม่เชื่อมั่นว่าการจ่ายเงินให้แก่โครงการแล้วจะสามารถแก้ปัญหาได้	33	18.60
เชื่อมั่นว่าถึงแม้ไม่มีเงินของนักท่องเที่ยวการอนุรักษ์ย่อมเกิดขึ้นได้	4	2.30
อื่นๆ	1	0.60
รวม	177	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

การสนับสนุนในรูปแบบอื่น จากตารางที่ 5.30 ซึ่งแสดงการสนับสนุนการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ในรูปแบบอื่นๆ ในกรณีที่นักท่องเที่ยวไม่เต็มใจที่จะจ่ายในรูปแบบของตัวเงิน ซึ่งจะสอบถามการสนับสนุนในรูปแบบอื่นกับนักท่องเที่ยวที่ไม่ยินดีที่จะจ่ายในรูปแบบตัวเงินเท่านั้น จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวเลือกได้เพียง 1 ทางเลือกที่เห็นว่าเหมาะสมมากที่สุดเท่านั้น จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายจาก 177 คน ส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์เป็นอันดับที่หนึ่ง มีจำนวน 103 คน (ร้อยละ 58.20) รองลงมาสนับสนุนด้านการศึกษาฝึกอบรม มีจำนวน 28 คน (ร้อยละ 15.80) ไม่สนับสนุน มีจำนวน 26 คน (ร้อยละ 14.70) การตลาด มีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 5.60) แรงงาน มีจำนวน 8 คน (ร้อยละ 4.50) และสนับสนุนด้านอื่นๆ มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.10) โดยนักท่องเที่ยวจะสนับสนุนด้านนี้เพื่อต้องการที่จะให้บริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟมีสถานที่ที่ร่มรื่น และเหมาะแก่การท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ

ตารางที่ 5.30 การสนับสนุนในรูปแบบอื่นๆของนักท่องเที่ยงที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

การสนับสนุนในรูปแบบอื่นๆ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านแรงงาน	8	4.50
ด้านการประชาสัมพันธ์	103	58.20
ด้านการศึกษาฝึกอบรม	28	15.80
ด้านการตลาด	10	5.60
ด้านอื่นๆ	2	1.10
ไม่สนับสนุน	26	14.70
รวม	177	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการ จากตารางที่ 5.31 แสดงหน่วยงานต่างๆในการเข้ามารับผิดชอบ ดูแลในการบริหารจัดการในเงินสนับสนุนของโครงการที่จัดตั้งเพื่อการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ ซึ่งจากการสอบถามนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จำนวน 400 คน พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมาบริหารจัดการในส่วนนี้มากที่สุด มีจำนวน 233 คน (ร้อยละ 58.25) รองลงมาคือ เทศบาล มีจำนวน 62 คน (ร้อยละ 15.50) ชุมชนท้องถิ่น มีจำนวน 57 คน (ร้อยละ 14.25) องค์กรบริหารส่วนตำบล มีจำนวน 37 คน (ร้อยละ 9.25) และอื่นๆ มีจำนวน 11 คน (ร้อยละ 2.75) ซึ่งนักท่องเที่ยวต้องการให้ทุกหน่วยงานข้างต้นช่วยกันบริหารจัดการ

ตารางที่ 5.31 หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลบริหารจัดการในส่วนของเงินสนับสนุนโครงการเพื่อการ
ใช้ประโยชน์และอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

หน่วยงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	233	58.25
องค์การบริหารส่วนตำบล	37	9.25
เทศบาล	62	15.50
ชุมชนท้องถิ่น	57	14.25
อื่นๆ	11	2.75
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

**5.1.3 การประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะ
จ่ายเงินของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร โดยวิธีการ
วิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการยกกำลังน้อยที่สุด
(Ordinary Least Squares: OLS)**

โดยมีการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย 2 สถานการณ์ ดังนี้ สถานการณ์ที่ 1
ประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่ม
น้ำบึงสีไฟ (WTP₁) และสถานการณ์ที่ 2 ประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการ
อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ (WTP₂)

ในขั้นตอนของการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายด้วยวิธี CVM ตามที่ได้
กำหนดไว้แล้วนั้น ต้องทำการประมาณฟังก์ชันความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่ม
น้ำบึงสีไฟมีความเต็มใจที่จะจ่ายในทั้ง 2 สถานการณ์ขึ้นมาก่อน โดยผู้ศึกษาได้กำหนดสมการความ
เต็มใจที่จะจ่ายเงินของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร
ไว้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 WTP_1 = & \alpha + \beta_1 \text{Gender}_i + \beta_2 \text{Age}_i + \beta_3 \text{Status}_i + \beta_4 \text{Family}_i + \beta_5 \text{Education}_i \quad (5.3) \\
 & + \beta_6 \text{Occupation}_i + \beta_7 \text{Income}_i + \beta_8 \text{Live}_i + \beta_9 \text{Activity}_i + \beta_{10} \text{Again}_i \\
 & + \beta_{11} \text{Satisfaction}_i + \beta_{12} \text{Awareness}_i + \epsilon_i
 \end{aligned}$$

$$WTP_2 = \alpha + \beta_1 \text{Gender}_i + \beta_2 \text{Age}_i + \beta_3 \text{Status}_i + \beta_4 \text{Family}_i + \beta_5 \text{Education}_i + \beta_6 \text{Occupation}_i + \beta_7 \text{Income}_i + \beta_8 \text{Live}_i + \beta_9 \text{Activity}_i + \beta_{10} \text{Again}_i + \beta_{11} \text{Satisfaction}_i + \beta_{12} \text{Awareness}_i + \varepsilon_i \quad (5.4)$$

5.1.3.1 วิเคราะห์การประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยวิธีการวิเคราะห์สมการการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธียกกำลังน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) สามารถเขียนเป็นแบบจำลองได้ดังนี้

$$WTP_1 = \alpha + \beta_1 \text{Gender}_i + \beta_2 \text{Age}_i + \beta_3 \text{Status}_i + \beta_4 \text{Family}_i + \beta_5 \text{Education}_i + \beta_6 \text{Occupation}_i + \beta_7 \text{Income}_i + \beta_8 \text{Live}_i + \beta_9 \text{Activity}_i + \beta_{10} \text{Again}_i + \beta_{11} \text{Satisfaction}_i + \beta_{12} \text{Awareness}_i + \varepsilon_i$$

โดยที่ WTP_1 คือ ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

Gender	คือ	เพศ
Age	คือ	อายุ
Status	คือ	สถานภาพสมรส
Family	คือ	จำนวนสมาชิกในครัวเรือน
Education	คือ	ระดับการศึกษา
Occupation	คือ	อาชีพ
Income	คือ	รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน
Live	คือ	ภูมิลำเนา
Activity	คือ	กิจกรรม
Again	คือ	ความต้องการที่จะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง
Satisfaction	คือ	ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว
Awareness	คือ	ความตระหนักในการอนุรักษ์
α	คือ	ค่าคงที่
$\beta_1, \dots, \beta_{12}$	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ (Regression Coefficient)
ε_i	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อน (disturbance term)

โดยรายละเอียดของตัวแปร ค่าสัมประสิทธิ์ และค่าสถิติต่างๆของตัวแปรในสมการดังกล่าว สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 5.32

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 5.32 ผลการวิเคราะห์การประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
(Constant)	599.4614	229.6615	2.610196**	0.0098
Gender	7.420719	27.85161	0.266438	0.7902
AGE (<21)	-32.20114	87.64246	-0.367415	0.7138
AGE (21 – 30)	-25.38375	78.28972	-0.324228	0.7462
AGE(31 – 40)	-34.05503	75.11559	-0.453368	0.6508
AGE(41 – 50)	-57.54836	72.92336	-0.789162	0.4311
AGE(51 – 60)	-12.59276	74.16582	-0.169792	0.8654
Status (single)	-80.95070	54.32062	-1.490239	0.1380
Status (married)	-79.00282	47.29243	-1.670517*	0.0966
Family (1 – 2)	-58.09452	52.34853	-1.109764	0.2686
Family (3 – 4)	35.03077	29.80367	1.175385	0.2414
Uneducated	-32.89816	100.3265	-0.327911	0.7434
Primary	98.30079	91.52427	1.074041	0.2843
High school (first)	-13.81739	79.73321	-0.173295	0.8626
High school (end)	-65.62806	62.46598	-1.050621	0.2949
Diploma	-71.81711	56.84103	-1.263473	0.2081
Bachelor	-64.10157	49.14359	-1.304373	0.1938
Agriculturist	-61.27552	101.2864	-0.604973	0.5460
Trader	2.939765	73.50318	0.039995	0.9681
Government official	-7.603214	70.99994	-0.107088	0.9148
Private employees	-48.38480	66.92667	-0.722952	0.4707
Freelance	-29.58643	72.81037	-0.406349	0.6850
Housewife	-3.798949	101.4703	-0.037439	0.9702
Retire	33.50348	88.08816	0.380340	0.7042
Student	105.5529	123.8190	0.852478	0.3951

ตารางที่ 5.32 (ต่อ)

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
INC(<5,000)	-183.4005	84.43566	-2.172074**	0.0312
INC(5,000 – 10,000)	-210.8842	52.47288	-4.018919***	0.0001
INC(10,001 – 15,000)	-170.7557	55.10869	-3.098525**	0.0023
INC(15,001 – 20,000)	-101.5773	57.40202	-1.769577*	0.0785
INC(20,001 – 25,000)	-165.4599	61.89897	-2.673064**	0.0082
INC(25,001 – 30,000)	5.412244	64.18553	0.084322	0.9329
Pichit	-121.4069	128.2745	-0.946462	0.3452
Northern	-90.26475	128.8252	-0.700676	0.4844
Central	-11.80218	130.4224	-0.090492	0.9280
West / East	29.18608	184.5294	0.158165	0.8745
Bangkok	-41.69409	133.5511	-0.312196	0.7553
South	-38.85401	160.2266	-0.242494	0.8087
North east	-94.48407	172.8126	-0.546743	0.5852
ACT (travel)	-91.10548	94.13513	-0.967816	0.3345
ACT(seminar)	-35.30143	105.7402	-0.333851	0.7389
ACT(field trip)	-102.0815	122.2436	-0.835066	0.4048
AGAIN	-29.44631	27.89530	-1.055601	0.2926
SATISFACTION	8.642312	24.97177	0.346083	0.7297
AWARENESS	13.58063	27.08012	0.501498	0.6166
R-squared	0.385876			
Adjusted R-squared	0.235835			
F-statistic	2.571797			
Prob(F-statistic)	0.000008			
Durbin-Watson stat	1.674543			

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ***มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.10

ผลการศึกษาที่ได้จากแบบจำลองแสดงให้เห็นถึงความมีนัยสำคัญทางสถิติและทิศทางตัวแปรทั้ง 12 ตัว ซึ่งมีเพียง 2 ตัวที่ส่งผลต่อตัวแปรตามหรือความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ (WTP_i) ได้แก่ สถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังตารางที่ 4.32 ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

สถานภาพสมรส (Status) เนื่องจากตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ที่มี 3 คำตอบ คือ สถานภาพโสด สมรส และหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ ดังนั้น พบว่าสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.10 อธิบายได้ว่าบุคคลที่มีสถานภาพสมรสเพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน (Income) เนื่องจากตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ที่มี 6 คำตอบ คือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท ระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท และระหว่าง 25,001 – 30,000 บาท ดังนั้น พบว่ารายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 15,001- 20,000 บาท มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.10 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง

โดยสรุปพบว่า การวิเคราะห์การประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล ได้แก่ สถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิฐานะ กิจกรรม ความต้องการที่จะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว และความตระหนักในการอนุรักษ์ พบว่าเป็นตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและสามารถสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักในการพยากรณ์ตัวแปรตามได้มากที่สุด

การประมาณค่า ได้ค่า R-Square เท่ากับ 0.385876 ค่า F-Statistic เท่ากับ 2.571797 และค่า Prob (F-Statistic) เท่ากับ 0.000008 แสดงว่า ผลการทดสอบพารามิเตอร์ทุกตัวไม่เท่ากับ 0 หมายถึง การเลือกที่นำมาใช้ในการประมาณค่านี้ มีความเหมาะสมในการอธิบายการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ ส่วนการทดสอบค่าสหสัมพันธ์เชิงอนุกรมเวลา พบว่า ค่า Durbin – Watson เท่ากับ 1.674543 ซึ่งเมื่อนำค่าสถิติดังกล่าวมาวิเคราะห์ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า ค่าสถิติที่วิเคราะห์ได้ตกอยู่ในช่วงที่ไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ข้ามเวลาของตัวแปรคลาดเคลื่อน (Auto Correlation) และปัญหาการทดสอบความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนไม่คงที่ (Heteroskedasticity) ก็ได้มีการทดสอบและไม่พบปัญหาดังกล่าว

5.1.3.2 วิเคราะห์การประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยวิธีการวิเคราะห์สมการการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีกำลังน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) สามารถเขียนเป็นแบบจำลองได้ดังนี้

$$\begin{aligned} WTP_2 = & \alpha + \beta_1 \text{ Gender}_i + \beta_2 \text{ Age}_i + \beta_3 \text{ Status}_i + \beta_4 \text{ Family}_i + \beta_5 \text{ Education}_i \\ & + \beta_6 \text{ Occupation}_i + \beta_7 \text{ Income}_i + \beta_8 \text{ Live}_i + \beta_9 \text{ Activity}_i + \beta_{10} \text{ Again}_i \\ & + \beta_{11} \text{ Satisfaction}_i + \beta_{12} \text{ Awareness}_i + \varepsilon_i \end{aligned}$$

โดยที่	WTP_2	คือ	ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ
	Gender	คือ	เพศ
	Age	คือ	อายุ
	Status	คือ	สถานภาพสมรส

Family	คือ	จำนวนสมาชิกในครัวเรือน
Education	คือ	ระดับการศึกษา
Occupation	คือ	อาชีพ
Income	คือ	รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน
Live	คือ	ภูมิลำเนา
Activity	คือ	กิจกรรม
Again	คือ	ความต้องการที่จะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง
Satisfaction	คือ	ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว
Awareness	คือ	ความตระหนักในการอนุรักษ์
α	คือ	ค่าคงที่
$\beta_1, \dots, \beta_{12}$	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ (Regression Coefficient)
ϵ_i	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อน (disturbance term)

โดยรายละเอียดของตัวแปร ค่าสัมประสิทธิ์ และค่าสถิติต่างๆของตัวแปรในสมการดังกล่าว สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 5.33

ตาราง 5.33 ผลการวิเคราะห์การประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยวิธีการวิเคราะห์สมการการถดถอยเชิงพหุคูณ

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
(Constant)	504.9740	215.5816	2.342380**	0.0202
Gender	16.23702	27.16768	0.597659	0.5508
AGE(<21)	-67.39014	86.62498	-0.777953	0.4376
AGE(21 – 30)	-43.58905	78.09203	-0.558175	0.5774
AGE(31 – 40)	-46.58824	74.66768	-0.623941	0.5334
AGE(41 – 50)	-34.16644	72.46361	-0.471498	0.6378
AGE(51 – 60)	5.510860	73.92490	0.074547	0.9407
Status (single)	-37.35435	50.36023	-0.741743	0.4591
Status (married)	-60.85441	45.60871	-1.334272	0.1837
Family (1 – 2)	-84.50188	50.18907	-1.683671*	0.0939
Family (3 – 4)	23.18333	28.98373	0.799874	0.4248
Uneducated	-85.96504	99.55888	-0.863459	0.3890
Primary	15.25128	90.19760	0.169087	0.8659
High school (first)	-74.06168	76.77354	-0.964677	0.3359
High school (end)	-103.5530	61.22144	-1.691450*	0.0924
Diploma	-93.39047	55.66268	-1.677793*	0.0950
Bachelor	-107.3724	47.77370	-2.247522**	0.0257
Agriculturist	-101.1951	98.97603	-1.022420	0.3079
Trader	-7.735279	69.46921	-0.111348	0.9115
Government official	-36.14802	66.14160	-0.546525	0.5853
Private employees	-83.91122	62.91055	-1.333818	0.1838
Freelance	-70.38328	69.77108	-1.008774	0.3144
Housewife	-26.69735	99.25601	-0.268975	0.7882
Retire	47.57307	79.32102	0.599754	0.5494
Student	76.54613	120.6014	0.634704	0.5264

ตาราง 5.33 (ต่อ)

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
INC(<5,000)	-236.1766	80.48879	-2.934279**	0.0038
INC(5,000 – 10,000)	-203.4397	51.27202	-3.967851***	0.0001
INC(10,001 – 15,000)	-158.0533	53.43364	-2.957937**	0.0035
INC(15,001 – 20,000)	-107.3439	55.73472	-1.925980*	0.0556
INC(20,001 – 25,000)	-147.7258	58.78304	-2.513068**	0.0128
INC(25,0001 – 30,000)	-31.09741	62.83020	-0.494944	0.6212
Pichit	-146.7275	127.8466	-1.147683	0.2525
Northern	-104.2720	128.8294	-0.809380	0.4193
Central	-29.60529	130.3929	-0.227047	0.8206
West / East	84.04572	185.0311	0.454225	0.6502
Bangkok	-122.4483	133.3149	-0.918489	0.3595
South	-56.80255	160.6585	-0.353561	0.7241
North east	-154.9272	173.4003	-0.893466	0.3727
ACT(travel)	95.83155	80.56530	1.189489	0.2357
ACT(seminar)	174.2993	92.77920	1.878646	0.0618
ACT(field trip)	19.59935	103.9247	0.188592	0.8506
AGAIN	-22.44918	26.41336	-0.849918	0.3964
SATISFACTION	-13.25071	23.56381	-0.562333	0.5745
AWARENESS	26.53000	26.10798	1.016164	0.3108
R-squared	0.386988			
Adjusted R-squared	0.249699			
F-statistic	2.818779			
Prob(F-statistic)	0.000001			
Durbin-Watson stat	1.914148			

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ***มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.10

ผลการศึกษาที่ได้จากแบบจำลองแสดงให้เห็นถึงความมีนัยสำคัญทางสถิติและทิศทางตัวแปรทั้ง 12 ตัว ซึ่งมีเพียง 3 ตัว ที่ส่งผลต่อตัวแปรตามหรือประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ (WTP₂) ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษาและรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน ดังตารางที่ 5.33 ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (Family) เนื่องจากตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ที่มี 3 คำตอบ คือ จำนวน 1-2 คน จำนวน 3 – 4 คน และจำนวนมากกว่า 5 คน พบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือน 1 – 2 คน มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.10 อธิบายได้ว่า ถ้าครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 1 – 2 คน เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง

ระดับการศึกษา (Education) เนื่องจากตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ที่มี 6 คำตอบ คือ ไม่ได้รับการศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย(หรือ ปวช.) อนุปริญญา(หรือ ปวส.)ปริญญาตรี และปริญญาโทหรือสูงกว่า ดังนั้น พบว่า ระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย(หรือ ปวช.) มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.10 อธิบายได้ว่า ถ้าบุคคลที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย(หรือ ปวช.) เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง ระดับการศึกษาอนุปริญญา(หรือ ปวส.) มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.10 อธิบายได้ว่า ถ้าบุคคลที่มีระดับการศึกษานุปริญญา(หรือ ปวส.) เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง และระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อธิบายได้ว่า ถ้าบุคคลที่มีระดับการศึกษاپริญญาตรี เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน (Income) เนื่องจากตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ที่มี 6 คำตอบ คือรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท ระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท และระหว่าง 25,001 – 30,000 บาท ดังนั้น พบว่ารายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึง

สีไฟลดลง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 15,001- 20,000 บาท มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.10 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท เพิ่มขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟลดลง

โดยสรุปพบว่า การวิเคราะห์การประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ภูมิลำเนา กิจกรรม ความต้องการที่จะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว และความตระหนักในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ พบว่า เป็นตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักในการพยากรณ์ตัวแปรตามได้มากที่สุด

การประมาณค่า ได้ค่า R-Square เท่ากับ 0.386988 ค่า F-Statistic เท่ากับ 2.818779 และค่า Prob (F-Statistic) เท่ากับ 0.000001 แสดงว่า ผลการทดสอบพารามิเตอร์ทุกตัวไม่เท่ากับ 0 หมายถึง การเลือกที่นำมาใช้ในการประมาณค่านี้ มีความเหมาะสมในการอธิบายการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ ส่วนการทดสอบค่าสหสัมพันธ์เชิงอนุกรมเวลาพบว่าค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.914148 ซึ่งเมื่อนำค่าสถิติดังกล่าวมาวิเคราะห์ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่าค่าสถิติที่วิเคราะห์ได้ตกในช่วงที่ไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ข้ามเวลาของตัวแปรความคลาดเคลื่อน (Auto Correlation) และปัญหาการทดสอบความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนไม่คงที่ (Heteroskedasticity) ก็ได้มีการทดสอบและไม่พบปัญหาดังกล่าว

5.2 การศึกษาเรื่องการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์สำหรับการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีศึกษาพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟจำนวน 100 ตัวอย่าง ซึ่งผลการศึกษาที่ได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะแสดงผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จ.พิจิตร อาทิ เพศ อายุ รายได้ สถานภาพ การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เป็นต้น โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะแสดงผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของกลุ่มตัวอย่าง อาทิ สื่อประชาสัมพันธ์ กิจกรรมที่ทำระหว่างการท่องเที่ยว โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จ.พิจิตร

5.2.1 ข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะแสดงผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จ.พิจิตร อาทิ เพศ อายุ รายได้ สถานภาพ การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เป็นต้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เพศ จากตารางที่ 5.34 พบว่านักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เป็นหญิง 46 คน (ร้อยละ 46.00) และเป็นเพศชาย จำนวน 54 คน (ร้อยละ 54.00) ซึ่งนักท่องเที่ยวมีจำนวนใกล้เคียงกันระหว่างเพศหญิงและชาย

ตารางที่ 5.34 เพศของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	46	46.00
ชาย	54	54.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

อายุ จากตารางที่ 5.35 นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่อายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีจำนวน 27 คน (ร้อยละ 27.00) รองลงมาคือ อายุระหว่าง 21 - 30 ปี มีจำนวน 25 คน (ร้อยละ 25.00) อายุต่ำกว่า 21 ปีและอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีจำนวน 15 คน (ร้อยละ 15.00) และที่พบน้อยที่สุดคือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มีเพียง 6 คน (ร้อยละ 6.00)

ตารางที่ 5.35 อายุของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 21 ปี	15	15.00
21-30 ปี	25	25.00
31-40 ปี	27	27.00
41-50 ปี	15	15.00
51-60 ปี	12	12.00
มากกว่า 60 ปี	6	6.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สถานภาพ จากตารางที่ 5.36 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีจำนวน 49 คน (ร้อยละ 49.00) รองลงมาคือมีสถานภาพสมรส มีจำนวน 41 คน (ร้อยละ 41.00) และสุดท้ายที่พบน้อยที่สุดคือนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 10.00)

ตารางที่ 5.36 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	49	49.00
สมรส	41	41.00
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	10	10.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จากตารางที่ 5.37 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3-5 คน ซึ่งมีจำนวนมากถึง 72 คน (ร้อยละ 72.00) รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 5 คนขึ้นไป มีจำนวน 20 คน (ร้อยละ 20.00) และสุดท้ายมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 1-2 คน มีจำนวน 8 คน (ร้อยละ 8.00)

ตารางที่ 5.37 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2 คน	8	8.00
3-5 คน	72	72.00
มากกว่า 5 คนขึ้นไป	20	20.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

ระดับการศึกษา จากตารางที่ 5.38 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งมีจำนวน 50 คน (ร้อยละ 50.00) รองลงมา คือ ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีจำนวน 18 คน (ร้อยละ 18.00) ระดับอนุปริญญา (ปวส.) จำนวน 12 คน (ร้อยละ 12.00) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 11 คน (ร้อยละ 11.00) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 8 คน (ร้อยละ 8.00) และประถมศึกษา มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.00)

ตารางที่ 5.38 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	0	0.00
ประถมศึกษา	1	1.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	8	8.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย (หรือ อาวช.)	11	11.00
อนุปริญญา (หรือปวส.)	12	12.00
ปริญญาตรี	50	50.00
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	18	18.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

อาชีพ จากตารางที่ 5.39 นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 29 คน (ร้อยละ 29.00) รองลงมาคือประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษาและรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 19 คน (ร้อยละ 19.00) ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 13 คน (ร้อยละ 13.00) รับจ้างทั่วไป มีจำนวน 8 คน (ร้อยละ 8.00) เกษียณอายุและไม่มอาชีพ มีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 4.00) พ่อบ้าน/แม่บ้าน มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 3.00) และอันดับสุดท้ายคือ เกษตรกร มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.00)

จากผลการศึกษาในส่วนของอาชีพและการศึกษาก่อนข้างสอดคล้องกัน จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาก่อนข้างสูง ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตารางที่ 5.39 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เกษตรกร	1	1.00
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	13	13.00
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	19	19.00
พนักงานบริษัทเอกชน	29	29.00
รับจ้างทั่วไป	8	8.00
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	3	3.00
ไม่มีอาชีพ	4	4.00
เกษียณอายุ	4	4.00
นักเรียน/นักศึกษา	19	19.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

รายได้ต่อเดือน จากตารางที่ 5.40 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนในช่วง 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 27 คน (ร้อยละ 27.00) รองลงมาคือ มีรายได้ในระดับต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือนและ 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 20 คน (ร้อยละ 20.00) รายได้ในช่วง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 19 คน (ร้อยละ 19.00) รายได้ในช่วง 30,001 – 50,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 11 คน (ร้อยละ 11.00) และสุดท้ายรายได้มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 3.00)

ตารางที่ 5.40 ระดับรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

ระดับรายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	20	20.00
5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน	20	20.00
10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน	27	27.00
20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน	19	19.00
30,001 – 50,000 บาทต่อเดือน	11	11.00
มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน	3	3.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

ภูมิฐานะ จากตารางที่ 5.41 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ มีภูมิฐานะอยู่ในจังหวัดอื่นๆในภาคเหนือ มีจำนวน 53 คน (ร้อยละ 53.00) รองลงมาคือ มีภูมิฐานะอยู่ในภาคกลาง มีจำนวน 13 คน (ร้อยละ 13.00) กรุงเทพฯ/ปริมณฑลและภาคตะวันออก เชียงเหนือ มีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 10.00) จังหวัดพิจิตร มีจำนวน 9 คน (ร้อยละ 9.00) ภาคตะวันตกและภาคใต้ มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 2.00) และสุดท้ายที่พบน้อยที่สุดคือ ภาคตะวันออก มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.00)

ตารางที่ 5.41 ภูมิสำเนาของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

ภูมิสำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จังหวัดพิจิตร	9	9.00
จังหวัดอื่นในภาคเหนือ	53	53.00
ภาคกลาง	13	13.00
ภาคตะวันตก	2	2.00
กรุงเทพฯ/ปริมณฑล	10	10.00
ภาคใต้	2	2.00
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	10	10.00
ภาคตะวันออก	1	1.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

5.2.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

5.2.2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร อาทิ การรู้จักพื้นที่ชุ่มน้ำ สิ่งที่ทำให้รู้จักและรับทราบข้อมูลของพื้นที่ชุ่มน้ำ กิจกรรมที่ทำระหว่างเดินทางมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เป็นต้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การรู้จักพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จากตารางที่ 5.42 พบว่านักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟส่วนใหญ่เคยรู้จักพื้นที่ชุ่มน้ำบึงไฟ มีจำนวน 82 คน (ร้อยละ 82.00) และไม่เคยรู้จักพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟมาก่อน มีจำนวน 18 คน (ร้อยละ 18.00)

ตารางที่ 5.42 การรู้จักพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

การรู้จักพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เคย	82	82.00
ไม่เคย	18	18.00
รวม	100	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

สิ่งที่ทำให้รู้จักและรับทราบข้อมูลของพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จากตารางที่ 5.43 พบว่าสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักและรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เป็นอันดับแรกคือ สื่อประชาสัมพันธ์ (วิทยุ/โทรทัศน์/อินเทอร์เน็ต) มีจำนวน 50 คน (ร้อยละ 61.00) รองลงมาคือ การแนะนำของเพื่อนหรือคนรู้จัก มีจำนวน 22 คน (ร้อยละ 26.80) และสุดท้ายคือ เอกสารประชาสัมพันธ์ (แผ่นพับ/ใบปลิว/โปสเตอร์/นิตยสาร) มีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 12.20)

ตารางที่ 5.43 สิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักและรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

สิ่งที่ทำให้รู้จักและรับทราบข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สื่อประชาสัมพันธ์ (วิทยุ/โทรทัศน์/อินเทอร์เน็ต)	50	61.00
เอกสารประชาสัมพันธ์ (แผ่นพับ/ใบปลิว/โปสเตอร์/นิตยสาร)	10	12.20
การแนะนำของเพื่อนหรือคนรู้จัก	22	26.80
หน่วยงานของรัฐ	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00
รวม	82	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

สาเหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่เคยไปเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จากตารางที่ 5.44 พบว่าสาเหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่เคยไปเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อันดับแรกคือ ไม่มีสิ่งที่น่าสนใจหรือดึงดูดใจที่ไปเที่ยว มีจำนวน 27 คน (ร้อยละ 32.90) รองลงมาคือ แหล่งท่องเที่ยวขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี มีจำนวน 23 คน (ร้อยละ 28.00) ระบบ

คมนาคม (รถทัวร์ รถไฟ รถตู้) ไม่สะดวก มีจำนวน 17 คน (ร้อยละ 20.70) และสุดท้ายคือ สถานที่ไกลจากแหล่งที่อยู่อาศัย มีจำนวน 15 คน (ร้อยละ 18.30)

ตารางที่ 5.44 สาเหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่เคยไปเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

สาเหตุที่นักท่องเที่ยวไม่เคยไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สถานที่ไกลจากแหล่งที่อยู่อาศัย	15	18.40
ระบบคมนาคม (รถทัวร์ รถไฟ รถตู้) ไม่สะดวก	17	20.70
ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี	23	28.00
ไม่มีสิ่งที่น่าสนใจหรือดึงดูดใจที่ให้ไปท่องเที่ยว	27	32.90
อื่นๆ	0	0.00
รวม	82	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวคาดว่าจะเข้าร่วม จากตารางที่ 5.45 พบว่านักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยวยังพื้นที่บึงสีไฟส่วนใหญ่เลือกที่จะทำกิจกรรมชมธรรมชาติมากที่สุด มีจำนวน 38 คน (ร้อยละ 46.30) รองลงมาคือพักผ่อนหย่อนใจ มีจำนวน 30 คน (ร้อยละ 36.60) กิจกรรมดูนก มีจำนวน 9 คน (ร้อยละ 11.00) ชมนิทรรศการ มีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 4.90) และอันดับสุดท้ายคือกิจกรรมตกปลา มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.20)

ตารางที่ 5.45 กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวคาดว่าจะเข้าร่วมในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

กิจกรรมที่คาดว่าจะเข้าร่วม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
พักผ่อนหย่อนใจ	30	36.60
ชมธรรมชาติ	38	46.30
ชมนิทรรศการ	4	4.90
ดูนก	9	11.00
ตกปลา	1	1.20
อื่นๆ	0	0.00
รวม	82	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

การท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟในอนาคต จากตารางที่ 5.46 แสดงให้เห็นถึงการเลือกที่จะมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟในอนาคตของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยไปท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความแน่ใจในการไปท่องเที่ยวในอนาคตอย่างแน่นอน มีจำนวน 54 คน (ร้อยละ 65.90) รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าจะไปท่องเที่ยว มีจำนวน 21 คน (ร้อยละ 25.60) และอันดับสุดท้ายคือ นักท่องเที่ยวเลือกที่จะไม่ไปในอนาคตอย่างแน่นอน มีจำนวน 7 คน (ร้อยละ 8.5)

ตารางที่ 5.46 การท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟในอนาคต

การท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟในอนาคต	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่แน่ใจ	21	25.60
ไปแน่นอน	54	65.90
ไม่ไปแน่นอน	7	8.50
รวม	82	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.2.2 การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

ในการศึกษาการตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ ของนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยไปเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ผู้ศึกษาได้กำหนดข้อความในเชิงบวกไว้ให้นักท่องเที่ยวได้พิจารณาและเลือกแสดงความคิดเห็นใน 5 ระดับ ตามแต่เห็นสมควร ได้แก่ สำคัญมากที่สุด สำคัญมาก สำคัญปานกลาง สำคัญน้อย ไม่สำคัญ ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ข้อความที่ 1 “พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นแหล่งพันธุ์พืชและสัตว์ที่มีความหลากหลายสูง” พบว่าอันดับแรกนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่ามีมีความสำคัญมาก มีจำนวน 58 คน (ร้อยละ 58.00) รองลงมาเห็นว่ามีมีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 32 คน (ร้อยละ 32.00) มีความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 7 คน (ร้อยละ 7.00) และสุดท้ายคือมีความสำคัญน้อย มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 3.00) ทำให้คะแนนเฉลี่ยในข้อนี้เท่ากับ 4.19 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวเห็นความสำคัญในข้อนี้มาก

ข้อความที่ 2 “พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นที่อยู่อาศัยของนกที่หายาก” พบว่าอันดับแรกที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่ามีมีความสำคัญมาก มีจำนวน 54 คน (ร้อยละ 54.00) รองลงมา คือ เห็นว่ามีมีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 24 คน (ร้อยละ 24.00) มีความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 19 คน (ร้อยละ 19.00) และสุดท้ายคือมีความสำคัญน้อย มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 3.00) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวเห็นความสำคัญในข้อนี้ปานกลาง

ข้อความที่ 3 “พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจที่สำคัญและศึกษาหาความรู้” พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่ข้อนี้มีความสำคัญมากเป็นอันดับแรก มีจำนวน 50 คน (ร้อยละ 50.00) รองลงมาเห็นว่ามีมีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 33 คน (ร้อยละ 33.00) มีความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 15 คน (ร้อยละ 15.00) และมีความสำคัญน้อย มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 2.00) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวเห็นว่ข้อนี้มีความสำคัญมาก

ข้อความที่ 4 “พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นแหล่งน้ำในการอุปโภคบริโภคที่สำคัญ” จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่ข้อความนี้มีความสำคัญมากเป็นอันดับแรก มีจำนวน 49 คน (ร้อยละ 49.00) รองลงมาคือมีความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 20 คน (ร้อยละ 20.00) มีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 19 คน (ร้อยละ 19.00) และมีความสำคัญน้อย มีจำนวน 12 คน (ร้อยละ 12.00) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวเห็นว่ข้อนี้มีความสำคัญปานกลาง

ข้อความที่ 5 “พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นพื้นที่เพาะปลูกทางการเกษตรที่สำคัญ” พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าข้อนี้มีความสำคัญมากในอันดับแรก มีจำนวน 56 คน (ร้อยละ 56.00) รองลงมาเห็นว่ามีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 26 คน (ร้อยละ 26.00) มีความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 17 คน (ร้อยละ 17.00) และมีความสำคัญน้อย มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.00) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวเห็นความสำคัญในข้อนี้มาก

ข้อความที่ 6 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วยไม่ให้เกิดการรบกวนหรือทำความเสียหายแก่ธรรมชาติ” พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญอันดับแรกคือ มีความสำคัญมาก มีจำนวน 54 คน (ร้อยละ 54.00) รองลงมาคือเห็นว่ามีความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 40.00 คน (ร้อยละ 40.00) และสุดท้ายคือ มีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 6.00) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวเห็นว่าข้อนี้มีความสำคัญปานกลาง

ข้อความที่ 7 “การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจต่อชุมชน” จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าข้อความนี้มีความสำคัญมากเป็นอันดับแรก มีจำนวน 67 คน (ร้อยละ 67.00) รองลงมาคือ มีความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 23 คน (ร้อยละ 23.00) มีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 9 คน (ร้อยละ 9.00) และมีความสำคัญน้อย มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.00) ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวเห็นว่าข้อนี้มีความสำคัญปานกลาง

ข้อความที่ 8 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วยปกป้องและสงวนรักษาโอกาสต่างๆของอนุชนรุ่นหลังไว้ได้” พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าข้อความนี้มีความสำคัญมากเป็นอันดับแรก มีจำนวน 49 คน (ร้อยละ 49.00) รองลงมาคือ เห็นว่ามีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 35 คน (ร้อยละ 35.00) เห็นว่ามีความสำคัญปานกลาง มีจำนวน 15 คน (ร้อยละ 15.00) และมีความสำคัญน้อย มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.00) ข้อนี้มีความคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 แสดงว่านักท่องเที่ยวเห็นว่าข้อนี้มีความสำคัญมาก

ข้อความที่ 9 “บุคคลที่ได้รับประโยชน์จากบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟควรมีส่วนร่วมในการจ่ายเงินช่วยเหลือและร่วมมือในการดูแลรักษา” พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญปานกลางในอันดับแรก มีจำนวน 44 คน (ร้อยละ 44.00) รองลงมาเห็นว่ามีความสำคัญมาก มีจำนวน 42 คน (ร้อยละ 42.00) มีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 12 คน (ร้อยละ 12.00) และมีความสำคัญน้อย มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 2.00) ข้อนี้มีความคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 แสดงว่าข้อนี้ นักท่องเที่ยวเห็นว่ามีความสำคัญปานกลาง

ตารางที่ 5.47 การตระหนักและการให้ความสำคัญการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของนักท่องเที่ยว

การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ	ระดับการให้ความสำคัญ					คะแนนเฉลี่ย	ทัศนคติ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นแหล่งพันธุ์พืชและสัตว์ที่มีความหลากหลายสูง	32 (32.00)	58 (58.00)	7 (7.00)	3 (3.00)	-	4.19	มาก
2. พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นที่อยู่อาศัยของนกที่หายาก	24 (24.00)	54 (54.00)	19 (19.00)	3 (3.00)	-	3.99	ปานกลาง
3. พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจที่สำคัญและศึกษาหาความรู้	33 (33.00)	50 (50.00)	15 (15.00)	2 (2.00)	-	4.14	มาก
4. พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นแหล่งน้ำในการอุปโภคบริโภคสำคัญ	19 (19.00)	49 (49.00)	20 (20.00)	12 (12.00)	-	3.75	ปานกลาง
5. พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นพื้นที่เพาะปลูกการเกษตรที่สำคัญ	26 (26.00)	56 (56.00)	17 (17.00)	1 (1.00)	-	4.07	มาก
6. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วยไม่ให้เกิดการรบกวนหรือทำลายความเสียหายแก่ธรรมชาติ	6 (6.00)	54 (54.00)	40 (40.00)	-	-	3.66	ปานกลาง
7. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจต่อชุมชน	9 (9.00)	67 (67.00)	23 (23.00)	1 (1.00)	-	3.84	ปานกลาง
8. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วยปกป้องและสงวนรักษาโอกาสต่างๆ ของอนุชนรุ่นหลังไว้ได้	35 (35.00)	49 (49.00)	15 (15.00)	1 (1.00)	-	4.18	มาก
9. บุคคลที่ได้รับประโยชน์จากบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟควรมีส่วนร่วมในการจ่ายเงินช่วยเหลือและร่วมมือในการดูแลรักษา	12 (12.00)	42 (42.00)	44 (44.00)	2 (2.00)	-	3.64	ปานกลาง

ที่มา : จากการสำรวจ

การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จากตารางที่ 5.48 แสดงให้เห็นถึงการตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยภาพรวมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความสำคัญมาก มีจำนวน 53 คน (ร้อยละ 53.00) รองลงมาคือ สำคัญปานกลางและสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 22 คน (ร้อยละ 22.00) มีความสำคัญน้อย มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 3.00)

ตารางที่ 5.48 การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟโดยภาพรวมของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยไปที่บึงสีไฟ

การตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟโดยภาพรวม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สำคัญมากที่สุด	22	22.00
สำคัญมาก	53	53.00
สำคัญปานกลาง	22	22.00
สำคัญน้อย	3	3.00
ไม่สำคัญ	0	0.00
รวม	100	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร

สถานการณ์สมมติ มีการดูแลรักษา พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟทางบริเวณท้ายบึง (WTP₃) โดยผลการศึกษามีดังนี้

จากตารางที่ 5.49 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเต็มใจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลรักษา พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟบริเวณท้ายบึงสีไฟของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยไปท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ (WTP₃) พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ในช่วง 1 – 200 บาทต่อปี มีจำนวน 56 คน (ร้อยละ 56.00) รองลงมาคือ มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ในช่วง 201 – 400 บาทต่อปี มีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 4.00) ช่วง 401 – 600 บาทต่อปี มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 2.00) ช่วง 601 – 800 และช่วง 801 – 1,000 บาทต่อปี มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.00) และไม่เต็มใจที่จะจ่ายมีจำนวน 36 คน (ร้อยละ 36.00) ส่วนจำนวนเงินที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะ

จ่ายคือ มูลค่า 100 บาทต่อปี มีจำนวน 28 คน (ร้อยละ 28) รองลงมาคือ มูลค่า 50 บาทต่อปี มีจำนวน 9 คน (ร้อยละ 9.00) และสุดท้ายคือ มูลค่า 200 บาทต่อปี มีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 6.00) ความเต็มใจที่จะจ่ายสูงสุดเท่ากับ 1,000 บาทต่อปี และความเต็มใจที่จะจ่ายต่ำสุดเท่ากับ 10 บาทต่อปี โดยความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยสามารถหาได้จากสูตร (อูคมศักดิ์ ศิลประชาวังศ์, 2546: 7)

$$E(WTP) = \Phi\left(\frac{Z\beta}{\sigma}\right) Z\beta + \sigma\phi\left(-\frac{Z\beta}{\sigma}\right) \quad (5.5)$$

$$E(WTP) = 153.11$$

ดังนั้นมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการดูแลรักษาพื้นที่และอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟบริเวณท้ายบึง โดยจะจำกัดขอบเขตพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อคงความสมบูรณ์ในด้านความหลากหลายทางชีวภาพ อีกทั้งยังมีการฟื้นฟูสภาพของบริเวณท้ายบึงให้ดีขึ้น มีมูลค่าเท่ากับ 153.11 บาทต่อคนต่อปี

ตารางที่ 5.49 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการดูแลรักษา พื้นที่และอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ บริเวณท้ายบึงของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยไปที่แล้วยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่จ่าย	36	36.00
1 – 200 บาทต่อปี	56	56.00
201 – 400 บาทต่อปี	4	4.00
401 – 600 บาทต่อปี	2	2.00
601 – 800 บาทต่อปี	1	1.00
801 – 1,000 บาทต่อปี	1	1.00
ค่าเฉลี่ย = 153.11 ค่าสูงสุด = 1,000 ค่าต่ำสุด = 10		
รวม	100	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

จากผลการศึกษาในตารางที่ 5.50 เป็นการเปรียบเทียบความเต็มใจที่จะจ่ายในสถานการณ์สมมติเมื่อมีการดูแลรักษา พื้นที่และอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟและนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยใน

สถานการณ์ของนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวที่มีความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ 183.67 บาทต่อคนต่อปี ส่วนในสถานการณ์ของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟมีความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ 153.11 บาท และในทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างนั้น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จ่ายอยู่ในช่วง 1 – 200 บาทต่อปี

ตารางที่ 5.50 เปรียบเทียบมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำและนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย	นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว		นักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยว	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่จ่าย	160	40.00	36	36.00
1 – 200 บาทต่อปี	189	47.25	56	56.00
201 – 400 บาทต่อปี	25	6.25	4	4.00
401 – 600 บาทต่อปี	16	4.00	2	2.00
601 – 800 บาทต่อปี	3	0.75	1	1.00
801 – 1,000 บาทต่อปี	7	1.75	1	1.00
รวม	400	100.00	100	100.00
ค่าเฉลี่ย	183.67		153.11	

ที่มา: จากการสำรวจ

สาเหตุของการเต็มใจที่จะจ่าย จากตารางที่ 5.51 ซึ่งแสดงสาเหตุของการเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายเพื่อให้มีแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจในระยะยาว มีจำนวน 20 คน (ร้อยละ 31.30) จากนักท่องเที่ยวที่เต็มใจจะจ่ายทั้งหมดจำนวน 64 คน รองลงมาคือ ต้องการให้เกิดการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีจำนวน 16 คน (ร้อยละ 25.00) เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไว้ให้เป็นมรดกแก่คนรุ่นหลัง มีจำนวน 13 คน (ร้อยละ 20.30) เพื่อต้องการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ มีจำนวน 12 คน (ร้อยละ 18.80) และสุดท้ายต้องการอนุรักษ์ให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของคน มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 4.70)

ตารางที่ 5.51 สาเหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวเต็มใจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึง
สีไฟ

สาเหตุของความเต็มใจที่จะจ่าย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพื่อให้มีแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจในระยะยาว	20	31.30
เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไว้ให้เป็นมรดกแก่คนรุ่นหลัง	13	20.30
เพื่ออนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ	12	18.80
เพื่ออนุรักษ์ให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนก	3	4.70
เพื่อให้เกิดการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	16	25.00
รวม	64	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

สาเหตุของการไม่เต็มใจที่จะจ่าย จากตารางที่ 5.52 ซึ่งแสดงสาเหตุของการไม่เต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยงยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ พบว่านักท่องเที่ยวที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายจาก 36 คน ส่วนใหญ่ที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายเพราะมีรายได้น้อยไม่เพียงพอที่จะจ่าย มีจำนวน 28 คน (ร้อยละ 77.80) รองลงมาคือ ประชาชนในท้องถิ่นหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรเป็นผู้จ่ายมากกว่า มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 8.30) ได้จ่ายในรูปของเงินภาษีให้แก่รัฐแล้วและไม่เชื่อมั่นว่าการจ่ายเงินให้แก่โครงการแล้วจะสามารถแก้ปัญหาได้ มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 5.60) และอันดับสุดท้ายคือ เชื่อมั่นว่าถึงแม้ไม่มีเงินของนักท่องเที่ยวการอนุรักษ์ย่อมเกิดขึ้นได้ มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 2.80)

ตารางที่ 5.52 สาเหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่เต็มใจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ บึงสีไฟ

สาเหตุของการไม่เต็มใจที่จะจ่าย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มีรายได้น้อยไม่เพียงพอที่จะจ่าย	28	77.80
ได้จ่ายในรูปของเงินภาษีให้แก่รัฐแล้ว	2	5.60
ประชาชนในท้องถิ่นหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรเป็นผู้ที่จะจ่ายมากกว่า	3	8.30
การอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟไม่ได้เป็นเรื่องสำคัญ	0	0.00
ไม่เชื่อมั่นว่าการจ่ายเงินให้แก่โครงการแล้วจะสามารถแก้ปัญหาได้	2	5.60
เชื่อมั่นว่าถึงแม้ไม่มีเงินของนักท่องเที่ยวการอนุรักษ์ย่อมเกิดขึ้นได้	1	2.80
อื่นๆ	0	0.00
รวม	36	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

การสนับสนุนในรูปแบบอื่น จากตารางที่ 5.53 ซึ่งแสดงการอนุรักษ์ในรูปแบบอื่นๆ ในกรณีที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายในรูปของตัวเงิน ซึ่งจะสอบถามการสนับสนุนในรูปแบบอื่นกับนักท่องเที่ยวที่ไม่ยินดีที่จะจ่ายในรูปตัวเงินเท่านั้น จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวเลือกได้เพียง 1 ทางเลือกที่เห็นว่าเหมาะสมมากที่สุดเท่านั้น จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายจาก 36 คน ส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์เป็นอันดับแรก มีจำนวน 28 คน (ร้อยละ 77.80) รองลงมาคือ การสนับสนุนด้านแรงงาน มีจำนวน 5 คน (ร้อยละ 13.90) สนับสนุนด้านการตลาด มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 5.60) และไม่สนับสนุน มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 2.80)

ตารางที่ 5.53 การสนับสนุนในรูปแบบอื่นๆของนักท่องเที่ยงที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

การสนับสนุนในรูปแบบอื่นๆ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ด้านแรงงาน	5	13.90
ด้านการประชาสัมพันธ์	28	77.80
ด้านการศึกษาฝึกอบรม	0	0.00
ด้านการตลาด	2	5.60
ด้านอื่นๆ	0	0.00
ไม่สนับสนุน	1	2.80
รวม	36	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการ จากตารางที่ 5.54 แสดงหน่วยงานต่างๆในการเข้ามารับผิดชอบดูแลในการบริหารจัดการในเงินสนับสนุนของโครงการที่จัดตั้งเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ ซึ่งจากการสอบถามนักท่องเที่ยงที่ไม่เคยมาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จำนวน 100 คน พบว่า นักท่องเที่ยงส่วนใหญ่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมากที่สุด มีจำนวน 53 คน (ร้อยละ 53.00) รองลงมาคือ ชุมชนท้องถิ่น มีจำนวน 19 คน (ร้อยละ 19.00) เทศบาล มีจำนวน 15 คน (ร้อยละ 15.00) และอันดับสุดท้ายคือ องค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวน 13 คน (ร้อยละ 13.00)

ตารางที่ 5.54 หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลบริหารจัดการในส่วนของเงินสนับสนุนโครงการเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

หน่วยงาน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	53	53.00
องค์การบริหารส่วนตำบล	13	13.00
เทศบาล	15	15.00
ชุมชนท้องถิ่น	19	19.00
อื่นๆ	-	-
รวม	100	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

5.2.3 วิเคราะห์การประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยไปเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยวิธีการวิเคราะห์สมการการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีกำลังน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) สามารถเขียนเป็นแบบจำลองได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 WTP_3 = & \alpha + \beta_1 \text{ Gender}_i + \beta_2 \text{ Age}_i + \beta_3 \text{ Status}_i + \beta_4 \text{ Family}_i + \beta_5 \text{ Education}_i \\
 & + \beta_6 \text{ Occupation}_i + \beta_7 \text{ Income}_i + \beta_8 \text{ Live}_i + \beta_9 \text{ Know}_i + \beta_{10} \text{ Activity}_i \\
 & + \beta_{11} \text{ Future}_i + \beta_{12} \text{ Awareness}_i + \varepsilon_i
 \end{aligned}
 \quad (5.6)$$

โดยที่ WTP_3 คือ ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยไปเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

Gender	คือ	เพศ
Age	คือ	อายุ
Status	คือ	สถานภาพสมรส
Family	คือ	จำนวนสมาชิกในครัวเรือน
Education	คือ	ระดับการศึกษา
Occupation	คือ	อาชีพ
Income	คือ	รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน

Live	คือ	ภูมิสำเนา
Know	คือ	การรู้จักพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ
Activity	คือ	กิจกรรม
Future	คือ	ความต้องการที่จะไปเที่ยวในอนาคต
Awareness	คือ	ความตระหนักในการอนุรักษ์
α	คือ	ค่าคงที่
$\beta_1, \dots, \beta_{12}$	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ (Regression Coefficient)
ϵ_i	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อน (disturbance term)

โดยรายละเอียดของตัวแปร ค่าสัมประสิทธิ์ และค่าสถิติต่างๆของตัวแปรในสมการดังกล่าว สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 5.55

ตารางที่ 5.55 ผลการวิเคราะห์การประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการ
อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำโดยวิธีการวิเคราะห์สมการการถดถอยเชิงพหุคูณ

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	638.7027	261.2402	2.444887	0.0177
GEN	-36.41910	27.62816	-1.318188	0.1929
AGE1	-444.5958	163.3307	-2.722058	0.0087
AGE2	-371.1411	142.4024	-2.606285	0.0118
AGE3	-376.7208	131.0810	-2.873954	0.0058
AGE4	-287.0318	131.5805	-2.181416	0.0334
AGE5	-424.5229	132.3814	-3.206817	0.0022
STA1	-29.69041	58.51402	-0.507407	0.6139
STA2	-42.21042	56.85041	-0.742482	0.4610
FAM2	46.11418	47.73985	0.965947	0.3383
FAM3	87.27808	54.17455	1.611053	0.1129
EDU3	-256.3552	261.6623	-0.979717	0.3315
EDU4	-251.1069	263.0608	-0.954558	0.3440
EDU5	-306.1863	260.3761	-1.175939	0.2447
EDU6	-272.7210	255.7125	-1.066514	0.2909
EDU7	-303.7958	259.2093	-1.172010	0.2462
OCC2	93.97495	138.4756	0.678639	0.5002
OCC3	-33.20291	137.5317	-0.241420	0.8101
OCC4	28.59250	132.8868	0.215164	0.8304
OCC5	52.43434	144.5036	0.362858	0.7181
OCC6	-78.66957	155.8041	-0.504926	0.6156
OCC7	-10.20960	157.9125	-0.064654	0.9487
OCC8	-333.0829	186.8388	-1.782728	0.0801
OCC9	-1.249558	143.0609	-0.008734	0.9931
INC1	-191.1099	114.7336	-1.665684	0.1015
INC2	-234.3380	71.57465	-3.274036	0.0018
INC3	-241.3854	64.29869	-3.754127	0.0004
INC4	-211.0870	67.77920	-3.114333	0.0029
INC5	-185.9254	52.35871	-3.550992	0.0008
INC6	-180.5567	79.68439	-2.265898	0.0274

ตารางที่ 5.55 (ต่อ)

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
HOM1	-325.5914	143.3502	-2.271300	0.0271
HOM2	-201.6334	127.9041	-1.576442	0.1207
HOM3	-173.5293	136.5331	-1.270969	0.2091
HOM4	52.80250	156.9639	0.336399	0.7379
HOM5	-138.2247	131.7518	-1.049129	0.2987
HOM6	-119.6829	154.1090	-0.776612	0.4407
HOM7	-139.9979	129.6408	-1.079891	0.2849
KNO	70.37979	85.13462	0.826688	0.4120
ACT1	25.61275	62.81440	0.407753	0.6850
ACT2	2.879759	63.45303	0.045384	0.9640
ACT4	-6.210063	70.31403	-0.088319	0.9299
AGA1	42.05783	55.63565	0.755951	0.4529
AGA2	72.51496	52.05972	1.392919	0.1692
AWARENESS	89.55673	36.57567	2.448533	0.0176
<hr/>				
R-squared	0.783497	Mean dependent var	97.96970	
Adjusted R-squared	0.614232	S.D. dependent var	159.4440	
S.E. of regression	99.03103	Akaike info criterion	12.32985	
Sum squared resid	539393.0	Schwarz criterion	13.48323	
Log likelihood	-566.3274	F-statistic	4.628803	
Durbin-Watson stat	1.611623	Prob(F-statistic)	0.000001	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ***มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.10

ผลการศึกษาที่ได้จากแบบจำลองแสดงให้เห็นถึงความมีนัยสำคัญทางสถิติ และทิศทางตัวแปรทั้ง 12 ตัวแปร มีเพียง 3 ตัว ที่ส่งผลต่อตัวแปรตามหรือประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ (WTP) ได้แก่ อายุ รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน และการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ดังตารางที่ 5.54 ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

อายุ (Age) เนื่องจากตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ที่มี 6 คำตอบ คือ อายุต่ำกว่า 21 ปี อายุระหว่าง 21 – 30 ปี อายุระหว่าง 31 – 40 ปี อายุระหว่าง 41 – 50 ปี อายุระหว่าง 51 – 60 ปี และอายุมากกว่า 60 ปี ดังนั้น พบว่า อายุต่ำกว่า 21 ปี มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 อธิบายได้ว่าถ้าบุคคลในอายุต่ำกว่า 21 ปี มากขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำลดลง อายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 อธิบายได้ว่า บุคคลอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มากขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำลดลงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มากขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำลดลง อายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.10 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มากขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำลดลง และอายุระหว่าง 51 – 60 ปี มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี มากขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำลดลง

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน (Income) เนื่องจากตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ที่มี 6 คำตอบ คือ รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน รายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน รายได้ระหว่าง 10,001 – 20,001 บาทต่อเดือน รายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน รายได้ระหว่าง 30,001 – 50,000 บาทต่อเดือน และรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน ดังนั้นพบว่า รายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน มากขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำลดลง รายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน มากขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำลดลง

รายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน มากขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำลดลง รายได้ระหว่าง 30,001 – 50,000 บาทต่อเดือน มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 50,000 บาทต่อเดือน มากขึ้น จะมีความเต็มใจของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำลดลง รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้โดยเฉลี่ยมากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน มากขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำลดลง

การตระหนักรู้และการให้ความสำคัญในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ (Awareness) พบว่า การตระหนักรู้ในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีความตระหนักรู้และให้ความสำคัญในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำมากขึ้น จะมีความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำเพิ่มขึ้น

โดยสรุปพบว่า การวิเคราะห์การประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล ได้แก่ อายุ รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน และการตระหนักรู้ในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ส่วนตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อาชีพ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษา ภูมิฐานะ กิจกรรม และความถี่ที่จะมาเที่ยวในอนาคต พบว่าเป็นตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถสรุปได้ว่ารายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักในการพยากรณ์ตัวแปรตามได้มากที่สุด

การประมาณค่า ได้ค่า R – Square เท่ากับ 0.7833497 ค่า F – Statistic เท่ากับ 4.628803 และค่า Prob(F – Statistic) เท่ากับ 0.000001 แสดงว่า ผลการทดสอบพารามิเตอร์ทุกตัวไม่เท่ากับ 0 หมายถึง การเลือกที่นำมาใช้ในการประมาณค่ามีความเหมาะสม ในการอธิบายประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ส่วนการทดสอบค่าสหสัมพันธ์เชิงอนุกรมเวลา พบว่าค่า Durbin – Watson เท่ากับ 1.611623 ซึ่งเมื่อนำค่าสถิติดังกล่าวมาวิเคราะห์ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่าค่าสถิติที่วิเคราะห์ได้ตกในช่วงที่ไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ข้ามเวลาของตัวแปรความคลาดเคลื่อน (Auto Correlation) และปัญหาการทดสอบความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนไม่คงที่ (Heteroskedasticity) ก็ได้มีการทดสอบและไม่พบปัญหาดังกล่าว

5.3 การศึกษาข้อมูลด้านต้นทุน ค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนของโครงการในการลงทุนดูแลรักษาพื้นที่พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ผู้ศึกษาจะนำตัวเลขข้อมูลในบทที่ 4 มาวิเคราะห์ในเชิงทฤษฎี เพื่อหาเกณฑ์การตัดสินใจเพื่อการลงทุน ดังนั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการจึงแยกออกเป็น 2 หัวข้อดังนี้

5.3.1 การวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจเลือกใช้อัตราส่วนลด (Discount Rate)

การคำนวณทางการเงินสำหรับโครงการนี้ กำหนดให้อัตราส่วนลดหรืออัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของสถาบันการเงินเท่ากับร้อยละ 7 โดยใช้อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทย (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552)

5.3.2 เกณฑ์การตัดสินใจเพื่อการลงทุน มีอยู่ 2 เกณฑ์ คือ

5.3.2.1 เกณฑ์การตัดสินใจที่ไม่มีการปรับค่าเวลา ซึ่งก็คือ ระยะเวลาคืนทุนของโครงการ (Payback Period) หมายถึง ระยะเวลาการดำเนินงานที่ทำให้ผลตอบแทนสุทธิจากโครงการมีค่าเท่ากับค่าใช้จ่ายในการลงทุนพอดี วิธีการหาระยะเวลาคืนทุนหรือหาจำนวนปีที่จะได้รับผลตอบแทนคุ้มกับเงินที่ลงทุนสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรก}}{\text{ผลตอบแทนสุทธิเฉลี่ยต่อปี}} \quad (5.7)$$

จากข้อมูลต้นทุนและผลตอบแทนของโครงการในตารางที่ 4.4 คำนวณหาระยะเวลาคืนทุนของโครงการได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ระยะเวลาคืนทุน} &= \frac{\text{ค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรก}}{\text{ผลตอบแทนสุทธิเฉลี่ยต่อปี}} \\ &= \frac{4,150,000}{2,795,279} \\ &= 1.48 \\ &= 2 \text{ ปี} \end{aligned}$$

การลงทุนของโครงการในการลงทุนดูแลรักษา พื้นที่พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร มีระยะเวลาคืนทุน 2 ปี เมื่อกำหนดอัตราดอกเบี้ยเท่ากับ ร้อยละ 7 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี เป็นช่วงระยะเวลาน่าลงทุน

5.3.2.2 เกณฑ์การตัดสินใจที่มีการปรับค่าของเวลา 3 เกณฑ์ ดังนี้

1) มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิ (Net Present Value: NPV)

มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิของโครงการลงทุน คือ ผลรวมของผลตอบแทนสุทธิที่ได้ปรับค่าเวลาของโครงการแล้ว ซึ่งมุ่งเพื่อวัดค่าโครงการที่กำลังพิจารณาอยู่นั้น จะให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าหรือไม่ เป็นการเปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับกับกระแสเงินสดจ่ายของโครงการ โดยคิดอัตราคิดลด (อัตราดอกเบี้ย) ซึ่งส่วนใหญ่ใช้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากสถาบันการเงิน สูตรในการคำนวณคือ

$$NPV = \text{มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับ} - \text{มูลค่าปัจจุบันของต้นทุน} \quad (5.8)$$

2) อัตราผลตอบแทนภายในจากการลงทุน (Internal Rate of Return: IRR)

หมายถึง อัตราส่วนลดที่จะทำให้มูลค่าปัจจุบันของกระแสผลตอบแทนที่จะได้รับในอนาคตเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดลงทุนสุทธินั้นพอดี หรือเป็นการพิจารณาว่า อัตราส่วนลดไหนที่จะทำให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่าเป็นศูนย์

3) อัตราส่วนลดผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit Cost Ratio: B/C ratio)

หมายถึง อัตราส่วนระหว่างมูลค่าปัจจุบันของกระแสผลตอบแทนเปรียบเทียบกับมูลค่าปัจจุบันของกระแสต้นทุนตลอดอายุของโครงการภายใต้อัตราคิดลด (Discount Rate) ที่พิจารณา สูตรในการคำนวณคือ

$$B/C \text{ Ratio} = \text{มูลค่าปัจจุบันของกระแสผลตอบแทน} / \text{มูลค่าปัจจุบันของกระแสต้นทุน}$$

ตารางที่ 5.56 วิเคราะห์ค่า NPV, IRR และ B/C ratio กรณีการใช้อัตราส่วนลดร้อยละ 7.00

ปี	Prif (i = 7%)	Total Cost	PV Cost	Benefit	PV Benefit	Net Benefit	PV Net Benefit
0	1.000	4,150,000	4,150,000	-	-	(4,150,000)	(4,150,000)
1	0.9436	1,824,000	1,721,126	3,800,000	3,585,680	1,976,000	1,864,554
2	0.8734	1,915,200	1,672,736	3,990,000	3,484,866	2,074,800	1,812,130
3	0.8163	2,010,960	1,641,547	4,189,500	3,419,888	2,178,540	1,778,341
4	0.7629	2,111,509	1,610,870	4,398,975	3,355,978	2,287,466	1,745,108
5	0.7130	2,217,085	1,580,782	4,618,924	3,293,293	2,401,839	1,712,511
6	0.6663	2,327,939	1,551,106	4,849,870	3,231,468	2,521,931	1,680,362
7	0.6227	2,444,336	1,522,088	5,092,364	3,171,015	2,648,028	1,648,927
8	0.5820	2,566,533	1,493,722	5,346,982	3,111,944	2,780,429	1,618,222
9	0.5439	2,694,881	1,465,746	5,614,331	3,053,635	2,919,450	1,587,889
10	0.5083	2,829,625	1,438,298	5,895,048	2,996,453	3,065,423	1,558,155
11	0.4750	2,900,366	1,377,674	6,042,424	2,870,151	3,142,058	1,492,477
12	0.4456	2,972,875	1,324,713	6,193,485	2,759,817	3,220,610	1,435,104
13	0.4179	3,047,197	1,273,424	6,348,322	2,652,964	3,301,125	1,379,540
14	0.3902	3,123,377	1,218,742	6,507,030	2,539,043	3,383,653	1,320,301
15	0.3639	3,201,461	1,165,012	6,669,706	2,427,106	3,468,245	1,262,094
16	0.3389	3,281,498	1,112,099	6,836,449	2,316,873	3,554,951	1,204,774
17	0.3150	3,363,535	1,059,514	7,007,360	2,207,318	3,643,825	1,147,804
18	0.2919	3,447,623	1,006,361	7,182,544	2,096,585	3,734,921	1,090,224
19	0.2695	3,533,814	952,363	7,362,108	1,984,088	3,828,294	1,031,725
20	0.2476	3,622,159	896,847	7,546,166	1,868,431	3,924,002	971,584
			31,234,770		56,426,596	55,905,590	25,191,826

ที่มา: จากประมาณการในการลงทุนของโครงการปี 2554

$$\text{NPV} = 25,191,826$$

$$\text{IRR} = 43.1$$

$$\text{B/C ratio} = 56,426,596 / 31,234,770 = 1.806$$

แสดงค่าของ NPV, IRR และ B/C ratio ในกรณีที่อัตราส่วนลดเท่ากับ 7% ซึ่งส่งผลของค่าดังกล่าวสามารถสรุปได้ดังนี้

มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิของโครงการ (NPV) มีค่าเท่ากับ 25,191,826 บาท ซึ่งมีค่ามากกว่า 0 แสดงให้เห็นว่าการลงทุนของโครงการในการลงทุนดูแลรักษา ฟืนฟูพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร มีอัตราผลตอบแทนที่อยู่ในระดับสูง คุ่มค่าต่อการลงทุน

อัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) มีค่าเท่ากับ 43.1 % นั่นคือ การลงทุนของโครงการในการลงทุนดูแลรักษา ฟืนฟูพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร มีอัตราผลตอบแทนภายในโครงการเท่ากับ 43 % ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากหรืออัตราส่วนลดที่กำหนดไว้ร้อยละ 7 นั้นแสดงให้เห็นว่าอัตราผลตอบแทนภายในของโครงการที่ได้รับมีค่ามากกว่า ซึ่งคุ้มค่ากับการลงทุน

อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C ratio) มีค่าเท่ากับ 1.81 นั่นคือ การลงทุนของโครงการในการลงทุนดูแลรักษา ฟืนฟูพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร มีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุนเท่ากับ 1.81 แสดงว่าผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจากการลงทุนให้ผลมากกว่า หรือให้ผลคุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายที่เสียไป เพราะว่าค่า B/C ratio ที่ได้มีค่ามากกว่า 1 ดังนั้นโครงการนี้จึงคุ้มค่ากับการลงทุน

5.4 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนของโครงการในการลงทุนดูแลรักษา ฟืนฟูพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร

การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนของโครงการในการลงทุนดูแลรักษา ฟืนฟูพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ผู้ศึกษาจะนำตัวเลขข้อมูลในบทที่ 4 (ตารางที่ 4.5 และตารางที่ 4.6) มาวิเคราะห์ในเชิงทฤษฎี เพื่อวิเคราะห์หาจุดคุ้มทุนของโครงการฯ โดยกำหนดให้ราคา (P) คือ ค่าธรรมเนียมผ่านประตูและค่าทัวร์เท่ากับ 100 บาท และ เวลาทำการของสถานที่คิดเวลาทำงาน 30 วัน วิธีการคำนวณโดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$BEP_{(Q)} = \frac{TFC}{UCM} \quad (5.9)$$

โดย $BEP_{(Q)}$ = ปริมาณ ณ จุดคุ้มทุน (หน่วย)

TFC = ต้นทุนคงที่รวม

UCM = กำไรผันแปรขั้นต้นต่อหน่วย = $P - VC$

VC = ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย

$$\begin{aligned}
 \text{BEP}^{(๑)} &= \frac{TFC}{UCM} \\
 &= \frac{\text{ต้นทุนคงที่รวม}}{\text{(ราคา - ต้นทุนผันแปรต่อคน)}} \\
 &= \frac{51,500.01}{(100 - 64.33)} \\
 &= 1,433.79 \text{ คนต่อเดือน} \\
 &= 48 \text{ คนต่อวัน (คิดจากวันทำงาน 30 วัน)}
 \end{aligned}$$

จากสูตรการคำนวณข้างต้น พบว่า

โครงการในการลงทุนดูแลรักษา พื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร มีมาตรฐานของนักท่องเที่ยวในการจ่ายค่าธรรมเนียมผ่านประตูจำนวน 100 คนต่อวัน มีจุดคุ้มทุนที่ 48 คนต่อวัน หมายความว่า การที่นักท่องเที่ยวตั้งแต่คนที่ 49 คนขึ้นไปจนถึงอัตราผ่านประตูเต็มอัตราที่ 100 คนจะให้กำไรแก่โครงการ คนละ 35.67 บาท $(100 - 64.33)$ สามารถคำนวณกำไรสูงสุดของโครงการได้ 1,854.84 บาทต่อวันทำงาน (คนที่มียกไรคือ 49 - 100 คิดเป็นนักท่องเที่ยว 52 คน กำไรนักท่องเที่ยวคนละ 35.67 บาท) หรือ 55,645.2 บาทต่อเดือน (กำไรวันละ 1,854.84 บาท คิด 30 วันทำงาน)